

'From now on I can decide who I want to be'²⁸

AD VALVAS

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN DE VRIJE UNIVERSITEIT

JAARGANG 71, NOVEMBER 2023
VOLUME 71, NOVEMBER 2023

Van vmbo naar PhD:
De superspurt van
Sara Ben Hmido¹²

**'Opeens stopte hij zijn
handen in mijn broek'**

Twee van de drie studenten krijgen te maken
met seksueel grensoverschrijdend gedrag⁸

When stars weren't born yet

With the Einstein Telescope, researchers hope
to look back to (almost) the Big Bang²⁴

Peter Valick

‘Al luistert er maar één hoge politicus naar mij’

P6-7

Rozemarijn Modderman is de nieuwe stem van Nederlandse jongeren in de Europese politiek.

Dido Driehman

Nooit alleen over straat

P8-11

Twee van de drie studenten maken **seksueel grensoverschrijdend gedrag** mee. Waarom kennen zoveel jongeren nog steeds hun grenzen niet?

COVER

Hoe **Sara Ben Hmido** al op haar 20ste een PhD doet
P12-14

FOTO
Martijn Gijbartsen

New at VU
P28-29

Making friends, diving into Dutch culture, partying and oh, yeah: studying. In a new series, Ad Valvas follows the fortunes of four international first-year students.

Yvonne Ompier

The man who rings the bells
P22-23

Every Monday morning he makes us happy with his carillon playing. Meet **Henk Verhoef**, the university's organist.

Marco Kraan, MKHEF

Back to the Big Bang with the Einstein Telescope

P24-27

A **novel gravitational wave detector** can help us look further back in time than ever before.

Volg ons op Twitter
[@advalvas_vu](#)
en Instagram
[@advalvas](#)

AD VALVAS

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN DE VRIJE UNIVERSITEIT

JAARGANG 71 #3 / NOVEMBER 2023

INDEPENDENT MAGAZINE OF VU AMSTERDAM

VOLUME 71 #3 / NOVEMBER, 2023

4 OPINIE
'Waar komt dat 'buikgevoel'
vandaan?'

5 WISSELCOLUMN
Jacintha Ellers

15 OPINIE VU
Weg met die TenT

16 BLOG
Studentbegeleiders

17 CAMPUS
'Medewerkers zijn
nauwelijks geïnteresseerd
in VUture'

18 XXL
Bouncen en shaken

20 COLOFON

21 ADVALVAS ONLINE
Nieuws **News**

31 BLOG
University Student Council

32 PERSONEELSPAGINA

34 CULTUUR
Rialto / Sportcentrum
Griffioen / Restaurant

36 WOUT & DIDO

PEFC-gecertificeerd
Het papier voor dit magazine
komt uit duurzaam beheerde
bossen en gecontroleerde
bronnen
pefc.nl

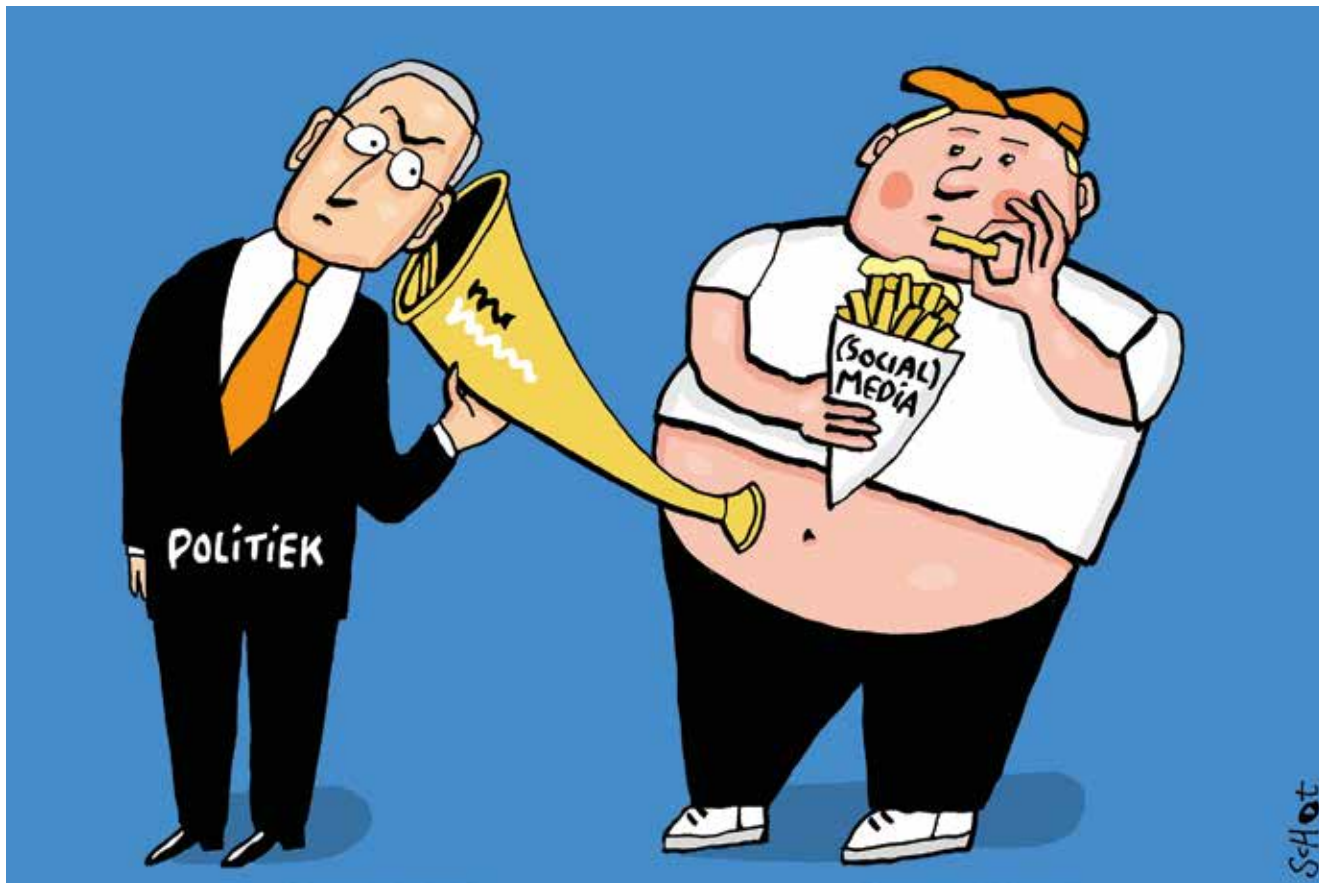

Schijsgevecht

Onverwacht gezellig, zo'n oefening in zelfverdediging. De workshop was onderdeel van de Health & Wellbeing Week.

3D, 8 NOVEMBER 2023, 16.48

FOTO PETER GERRITSEN

‘Waar komt dat gevoel in het land eigenlijk vandaan?’

Politiek en media zorgen ervoor dat mensen iets als een probleem ervaren. Nuance en diepgang zijn daarbij onontbeerlijk.

DOOR NEL
RUIGROK
EN WOUTER VAN
ATTEVELDT
ILLUSTRATIE BAS
VAN DER SCHOT

In september werd oud-minister Kamp verhoord door de parlementaire enquêtecommissie fraude en dienstverlening. Hem werd gevraagd waarom hij in 2012 het nodig achtte de sancties te verzwaren terwijl er volgens gegevens van zijn eigen ambtenaren relatief weinig fraude plaatsvond. Zijn antwoord: “De gegevens waren in strijd met het gevoel dat hierover in het land leefde.” De politicus als dienaar van het nationaal (onderbuik)gevoel. Waar vaak niet over gesproken wordt, is waar dat gevoel eigenlijk vandaan komt. Hierbij spelen zowel de media als politiek een belangrijke rol. Niet alles wat in Den Haag gebeurt komt in de media, en zowel politici als journalisten voelen haarfijn aan wat je moet doen om goede tv te maken en de beeldvorming te beïnvloeden.

Zoals wij tijdens ons verhoor in dezelfde enquêtecommissie aangaven: Deze medialogica is complex en veelzijdig, maar simpel gezegd doen ophef en conflict het beter dan nuance en technisch complexe wetgeving. Politici spelen hierop in door op het juiste moment een oneliner te debiteren of bepaalde informatie te lekken. Deze wisselwerking wordt vaak vergeleken met een tango: men kan niet zonder elkaar, maar er is ook altijd spanning tussen beide deelnemers – en het is niet altijd duidelijk wie de dans leidt. Soms ontspoord de dans, zoals in de periode waarin de aanscherping van de sancties in de sociale zekerheid werd doorgevoerd. In de jaren daarvoor ging het nieuws over fraude vooral over mensen met een niet-westerse achtergrond, terwijl fraude door Nederlandse pensionado's

nauwelijks aandacht kreeg. Dit bepaalde het 'gevoel in het land' waarop Kamp zich beroept om harder op te treden tegen misbruik. Er was geen aandacht voor context, zoals de (geringe) omvang van die fraude, laat staan voor de wetgeving die de fraude mogelijk maakte en die ook ten grondslag lag aan de toeslagenaffaire. Dit zorgde voor een dominant beeld: fraude werd gepleegd door mensen met veelal een niet-westerse achtergrond die moedwillig misbruik maakten van 'ons' sociale zekerheidssysteem.

Inmiddels spreken ze in Den Haag veel over een andere bestuurscultuur met meer transparantie en openheid naar burgers. Hiervoor is ook een nieuwe medialogica nodig. Als je twijfelt aan het beleid van de eigen regeringspartij ziet als teken van verdeeldheid, dan is er geen ruimte voor transparantie of een kritische reflectie op beleid. Als ophef veroorzaken voor een politicus de enige manier is om in de media te komen, dan overheerst 'in het land' al snel een gevoel van wantrouwen en onbehagen. De toeslagenaffaire heeft laten zien dat zo'n ontspoorde dans enorme gevolgen kan hebben. In de woorden van de voorzitter van de enquêtecommissie: misschien moeten politici en journalisten weer eens op dansles?

De oproep van Omtzigt om tot meer inhoudelijke debatten te komen moet dan ook serieus genomen worden. De komende verkiezingen beloven ongekend spannend te worden, met duidelijke inhoudelijke keuzes hoe we het post-Rutte tijdperk vorm willen geven. Hopelijk gaan de verschillende debatten – en vooral ook de media-bespreking ervan – dit keer wat minder over wie de beste debater was, en wat meer over wie welke keuzes maakt en wat dat betekent voor de toekomst.

Wouter van Atteveldt is hoogleraar politieke communicatie aan de Vrije Universiteit. **Nel**

Ruigrok is zelfstandig onderzoeker en docent aan de Erasmus Universiteit Rotterdam.

Reageren? Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.

Het dak op met de lunch

Jacintha Ellers hoogleraar evolutionaire ecologie

Onderzoeken laten onomstotelijk zien dat medewerkers het meest baat hebben bij een middagpauze buiten in het groen

Afgelopen week was het weer zover. Elke dag heb ik mijn lunch achter de computer naar binnen gewerkt. Asociaal, onhygiënisch, en een beetje sneu lunchgedrag vertoon ik. Manoeuvrerend met mijn bakje salade of restjes avondeten van de vorige dag probeer ik met één hand nog snel wat e-mails te beantwoorden en tegelijkertijd te voorkomen dat mijn lunch op het toetsenbord belandt. Dat lukt niet altijd, moet ik helaas toegeven.

Deels zijn mijn armzalige lunchgewoontes bittere noodzaak vanwege de hoge werkdruk. Op de meeste dagen rijgen de besprekingen, colleges en vergaderingen zich aaneen, waardoor er geen tijd is om fatsoenlijke aandacht aan mijn eten te geven. Ik ben zeker niet de enige met dat probleem. Sommige collega's halen hun middagvoer in de kantine en verorberen de maaltijd op de terugtocht naar hun kantoor. Buitengewoon efficiënt qua tijd, maar het helpt zeker niet om even tot rust te komen zodat je er de rest van de dag weer tegenaan kunt. Onderzoeken laten onomstotelijk zien dat medewerkers het meeste baat hebben bij een middagpauze buiten in het groen. En dat is meteen een tweede

reden voor het ongezonde lunchgedrag: er nauwelijks een groene plek te vinden waar VU-medewerkers hun pauze kunnen houden.

In vroeger jaren lunchten we met z'n allen in het groene hofje aan de achterkant van het W&N-gebouw; helaas, dat is nu een afvaldepot. Dat leuke tentje in de schoolwerktuinen? Moest opgedoekt worden voor een parkeerplaats. En het einde van de hortus - Botanische Tuin Zuidas - staat al gepland: ook die moet verdwijnen voor meer beton. Binnenkort verhuis ik naar het O|2 gebouw, daar is de situatie al helemaal stuitend. Voor het hele gebouw staan er welgeteld twee picknickbankjes in de berm van de weg. Bij gebrek aan beter gaan medewerkers dan maar op de stoep voor het gebouw zitten met hun lunch. Het lijkt soms wel een A12-protestdemonstratie, zoveel zitten de medewerkers. En dat terwijl O|2 een balkon heeft met de potentie voor een fantastische daktuin. Wat bomen en planten aanbrengen, bankjes neerzetten: klaar voor een gezondere lunch! Voorlopig ga ik mijn nieuwe werkkamer maar opleuken met een hoop planten, kan ik achter mijn computer toch van een groene lunch genieten.

Reageren? Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.

‘Al luistert er maar één hoge politicus naar mij’

DOOR DIANNE BLEEKER
FOTO PETER VALCKX

Student **Rozemarijn Modderman** is verkozen tot jongerenvertegenwoordiger voor Europese Zaken. Wat gaat zij daar doen?

‘Op de bescherming van kinderrechten is nogal wat aan te merken’

Verander de wereld, begin bij jezelf? “Het klinkt een beetje zweverig, maar ik wilde graag iets aan de wereld verbeteren. Ik wist eerst niet zo goed hoe en toen kwam ik de Nationale Jeugdraad tegen. In de politiek is het belangrijk dat jongeren vertegenwoordigd worden, dus ik vind het heel gaaf dat ik op deze manier mijn steentje kan bijdragen aan de maatschappij.”

In een eerder interview zei je dat mensen thuis al dingen kunnen doen tegen klimaatverandering, wat doe jij zelf al? “Ik douche minder lang en vaak koud. De verwarming staat bij mij thuis laag of helemaal uit. In plaats daarvan maak ik eerder een warm kruikje. Verder eet ik heel weinig vlees. Ik wil niemand voorschrijven wat die zou moeten doen, maar ik zou mensen wel graag willen inspireren om bijvoorbeeld een extra dag per week geen vlees te eten.”

Wat zou je als jongerenvertegenwoordiger anders willen zien? “Voor nu focus ik me op de bescherming van kinderrechten, daar is binnenkort een conferentie over en er is nogal wat op aan te merken. Hoewel de problematiek rondom kinderrechten in Nederland heel anders is dan die in Oekraïne, betekent dat niet dat het minder belangrijk is. Heel veel kinderen in Nederland hebben een leerachterstand. Dat zijn voornamelijk de kinderen die hier niet zijn geboren. Vluchtelingen hebben het zwaar en daar wordt op dit moment geen goede schoolregeling voor gevonden. Daar wil ik me hard voor maken in Europa. Een thema dat groter is dan Nederland. Zeker nu de immigratiestroom alleen maar zal toenemen. In mijn eentje kan ik niet de hele wereld veranderen. Ik zou het al heel mooi vinden als er één politicus op een hoge positie naar me luistert.”

Zijn er andere thema's die je belangrijk vindt? “Het klimaat. Hoewel het al lang op de agenda staat, wordt het tijd dat we gaan kijken waar we echt naartoe moeten. Inclusiviteit op het vlak van genderdiversiteit vind ik ook belangrijk.”

Heb je al enig idee hoe je die onderwerpen aan gaat pakken? Indrukwekkende speeches schrijven voor de conferenties. Om heel eerlijk te zijn, ben ik nog maar net begonnen, dus ik vind het nog moeilijk om in te schatten hoe mijn werk er uiteindelijk echt uit gaat zien. Ik ben nu gastlessen aan het geven aan Nederlandse jongeren. De input daarvan neem ik mee naar de Europese conferenties.”

Je woont in Amsterdam, verandert dat je kijk op de wereld? “Het is een voorrecht om in Amsterdam op te groeien. Ik zat op een enorm diverse basisschool, daardoor leerde ik op jonge leeftijd al veel verschillende culturen kennen. Bij vriendinnen thuis at ik veel roti, daar ben ik echt van gaan houden. Het is voor mij makkelijk om te begrijpen dat iedereen mens is en dat we allemaal gelijk zijn. Als je uit een milieu komt waar je minder diversiteit om je heen ziet, denk ik dat dat lastiger is. Hoewel ik enig kind ben, leerde ik van jongs af aan dat delen heel belangrijk is en dat we altijd oog moeten houden voor de mensen die het minder hebben dan wij.”

Je komt uit Badhoevedorp en woont in Amsterdam, hoe ga je een stem zijn voor jongeren buiten de Randstad? “Het hoofdkantoor van de Nationale Jeugdraad zit in Utrecht en ik reis ook veel af naar Den Haag om samen te werken met het ministerie van Buitenlandse Zaken. Daarnaast ben ik van plan om naar andere regio's te gaan om jongeren te spreken. Gelukkig heeft de Jeugdraad een enorm groot bestand aan organisaties die daarbij willen helpen, dus ik denk dat dat wel goed moet komen.” **AV**

Rozemarijn Modderman

23

Oktober 2023 – heden
Jongerenvertegenwoordiger Europese Zaken, Nationale Jeugdraad Utrecht

September 2023 – heden
Master finance

Mei 2023 – heden
Hostess en serveerster op rondvaartboten, Flagship, Amsterdam

2020 - 2021
Studentenklankbord (Plan for Success)

2019 - 2022
Bachelor bedrijfskunde

Januari 2014 – heden
Scoutingleiding, Badhoevedorp

Denk mee

De Nederlandse jongerenvertegenwoordigers Europese Zaken zijn voor deze vrijwilligersfunctie gekozen voor twee jaar. Ze gaan in gesprek met jongeren om hun stem te vertolken op internationaal en nationaal niveau. Dit doen ze onder meer door gastlessen en workshops te geven op scholen, evenementen te bezoeken en activiteiten te organiseren. Alle meningen die ze verzamelen, bespreken ze met politici en beleidsmakers.

Heb jij ideeën hierover, mail naar rozemarijnmodderman@njr.nl.

‘Opeens stopte hij zijn handen in mijn broek’

Ondanks zes jaar #MeToo-debat krijgen twee van de drie studenten tijdens hun studietijd te maken met seksueel grensoverschrijdend gedrag. Waarom is het zo hardnekkig en hoe komen we ervan af?

DOOR PETER BREEDVELD
ILLUSTRATIE DIDO DRACHMAN

Afgelopen zomer sloten studentenorganisaties onder auspiciën van regeringscommissaris seksueel grensoverschrijdend gedrag en seksueel geweld Mariëtte Hamer een pact tegen seksueel geweld. ‘Het is een eerste stap richting een cultuurverandering waarin we elkaars grenzen leren kennen, ons gedrag corrigeren en excuses aanbieden’, aldus Hamer in het voorwoord.

Er is nog veel te doen, want recent onderzoek leert dat twee op elke drie studenten te maken hebben met seksueel grensoverschrijdend gedrag tijdens de studententijd. Vlak na het sluiten van het studentenpact kwam studentenvereniging L.A.N.X. in opspraak vanwege grensoverschrijdend gedrag bij de ontgroening van een van haar dispuuten (‘regel seks met een vluchteling’ als een van de opdrachten). Een enquête van Ad Valvas op Instagram leverde veel reacties op van VU-studenten die met grensoverschrijdend gedrag te maken hebben gehad. Van de bijna 400 respondenten zei 27 procent met seksueel geweld te maken gehad te hebben, nog eens 16 procent gaf aan dat niet zeker te weten.

Hoe kan dat? Waarom is dit gedrag zo hardnekkig? Waarom is het seksisme dat eraan ten grondslag ligt blijkbaar niet uit te roeien, zelfs niet na zes jaar discussie in het kader van #MeToo, zelfs niet onder jonge, kritische mensen die een academische studie doen?

Cultuurverandering kost tijd

“Het is niet alleen onder studenten een probleem, hè”, zegt Linde van Mechelen, praeses van de Landelijke Kamer van Verenigingen, de koepel van alle Nederlandse studentenverenigingen en een van de initiatiefnemers van het Studenten-

pact. “Het is maatschappijbreed een probleem dat weliswaar veel in het nieuws is geweest de afgelopen jaren, maar dat je niet binnen een dag hebt geregeld. Er is een cultuurverandering nodig en die kost veel tijd.”

Dat zegt ook Willy van Berlo, programmamanager seksueel geweld bij Rutgers: het Nederlands expertisecentrum voor seksualiteit en seksuele gezondheid. “De cultuur is hardnekkig en voor een vereniging als L.A.N.X. gaat het om tradities waaraan nogal gehecht wordt, zelfs als het duidelijk is dat die echt niet kunnen. Tradities kunnen heel leuk en waardevol zijn, maar niet als je daarmee een cultuur in stand houdt die schadelijk is.”

Ongeplande zwangerschappen en soa's

Als je dat wilt veranderen moet je jong beginnen, zegt Van Berlo. “Wij zetten in op goede seksuele vorming op de basisschool en het voortgezet onderwijs, niet alleen over de bloemetjes en de bijtjes, maar ook het respecteren van elkaars wensen en grenzen. Dat gebeurt nog lang niet overal. Vaak blijft de voorlichting beperkt tot de voortplanting en hoe je ongeplande zwangerschappen en soa's kunt voorkomen. Dat stuk over respect, stereotiepe gendernormen en consent is echt heel belangrijk.”

Voor studenten en andere jongeren heeft Rutgers de ‘Ben je oké’-campagne opgezet. “Die helpt jongeren zich bewust te maken van wat seksueel grensoverschrijdend gedrag is. Het gaat erom dat jongeren er met elkaar voor zorgen dat iedereen een leuke tijd heeft en dat ze weten dat grensoverschrijdend gedrag daar niet bij hoort. Daarom vraag je: ‘Ben je oké?’ als je iets ziet gebeuren wat voor een ander niet leuk is. Daarmee hopen we ook de cultuur te veranderen.”

Of seksueel grensoverschrijdend gedrag sinds MeToo

Tik op de billen

“Er zijn vast situaties geweest die misschien als grensoverschrijdend kunnen worden gezien maar die niet altijd zo worden ervaren, zoals nagefloten worden of een tik op je billen krijgen in de club. Ze moeten het bij mij niet doen en het zal nooit het effect hebben waar ze op hopen, maar ik weet niet goed of ik het seksueel overschrijdend zou noemen. Ik plak dat label eerder op iets dat heftige emotionele impact heeft op een persoon. Dingen als naluften hebben dat niet op mij. Maar anderen kunnen dat natuurlijk wel als grensoverschrijdend zien door eerdere nare ervaringen, door trauma of gewoon door anders gestelde grenzen. En dat is zijn of haar goed recht. Niemand zou een ander zich onveilig moeten laten voelen.”

Respondent van de Instagram-enquête

Handen in de broek

“Een aantal jaren geleden werd ik tijdens het introductieweekend van mijn studentenvereniging, een vereniging voor lhbt'ers, door een medelid betast. Hij stopte zijn handen in mijn broek. Eerst van achteren, toen zei ik hem daarmee op te houden, toen deed hij het aan de voorkant. Ik ben toen weggelopen, maar ik was nog erg jong en het verwarde me heel erg. Ik voelde schaamte, vroeg me af of dit er nou bij hoort, en ben lange tijd terughoudend geweest met flirten en dergelijke. Pas jaren later heb ik erover gepraat met het bestuur van de vereniging. Dat was heel verrast. Juist daar verwacht je niet dat er zoiets met je gebeurt.”

Bart Verkerk (22), derdejaars International Business Administration

minder is geworden, kan Van Berlo niet zeggen. “Recente onderzoeken, zoals van Amnesty International, laten hoge cijfers zien onder studenten, maar ik denk wel dat er meer bewustwording is. Het probleem is nog steeds groot, maar het wordt wel serieuzer genomen.”

Biertje te veel

Ad Valvas heeft een aantal studentenorganisaties benaderd, maar ontdekte dat die niet heel gretig zijn om over seksueel geweld te praten. Het bestuur van een van de grootste studieverenigingen op de VU-campus, Aureus, van de School of Business and Economics, was wel bereid te praten. Bestuursleden Marit Nieuwenhuizen en Jim de Boer zeggen niks te weten van het Studentenpact (“Misschien is dat naar een mailadres verstuurd dat we niet meer gebruiken”) maar wel maatregelen te nemen om ervoor te zorgen “dat iedereen zich goed, veilig en welkom voelt”.

Ze hebben allebei reeds hun bachelor bedrijfskunde afgerond, maar, zegt de Boer: “De eerste twee jaar van onze studie zaten we in lockdown en zagen we elkaar alleen via ons computerscherm. We hadden geen of nauwelijks contact met medestudenten, dus

hebben ook niet te maken gehad met grensoverschrijdend gedrag.” In dit derde jaar is er in elk geval bij Aureus nooit iets gebeurd. “Als er iemand met een biertje te veel op dingen zegt die niet door de beugel kunnen, wordt hij daar meteen op aangesproken”, vertelt de Boer. Sowieso wordt er bij borrels en uitjes van Aureus goed gelet op de alcoholinname van de leden.

Nooit alleen over straat

“We hebben een aantal vaste maatregelen om ervoor te zorgen dat het veilig blijft”, zegt Nieuwenhuizen. “Tijdens grote evenementen zijn er altijd een paar bestuursleden die ‘Bob-shift’ hebben en dus geen alcohol drinken. Daarnaast zijn er twee vertrouwenspersonen binnen de vereniging die ervoor zorgen dat gevoelige onderwerpen bespreekbaar zijn in een veilige omgeving. En wanneer er studenten naar ons toekomen met problemen, gaan we met ze in gesprek en verwijzen we ze, als dat nodig is, door naar de juiste instanties voor hulp – bijvoorbeeld naar een studentenpsycholoog.” Nieuwenhuizen heeft tot nu toe nog geen Aureus-leden gesproken vanwege grensoverschrijdend gedrag. “We weten dat er studenten zijn die zich wel

eens eenzaam voelen”, aldus Nieuwenhuizen. “Als we dat zien, bijvoorbeeld iemand die er een beetje verloren bij staat op een borrel, dan maken we een praatje met die student, om hem of haar meer welkom en op zijn of haar gemak te laten voelen”, vertelt de Boer. De Boer heeft wel enige ervaring met betrekking tot seksueel overschrijdend gedrag, maar nooit in het studentenleven. Nieuwenhuizen voelt zich ‘s avonds op straat veilig, maar vertelt ook dat ze nooit alleen over straat gaat. Haar vader fietst met haar mee of haar vriend brengt haar thuis. Ook naar de sportschool gaat ze nooit alleen.

#Zouikwatzeggen-app

De SRVU Studentenbond is samen met de universitaire studentenraad al een jaar aan het lobbyen voor een app, ‘#Zouikwatzeggen’, waarmee VU-studenten en medewerkers op een laagdrempelige manier grensoverschrijdend gedrag kunnen melden. “De medische faculteit heeft de app al sinds 2019 en is er zeer tevreden mee”, zegt SRVU-voorzitter Sylke van Kempen. “De app bestaat al en we hebben hem opgenomen in ons verbeterplan voor de VU, compleet met voorstellen voor de organisatie, een ontwikkelplan

Je stuurt je medestudenten niet op pad om seks met een vluchteling te regelen

en de financiering – we hebben alles aangereikt. Het is heel frustrerend dat de VU er niet mee aan de slag wil.”

De app is inderdaad een succes, vertelt Marlies Eijnsink, communicatieadviseur van de geneeskundefaculteit. “Elke organisatie heeft inmiddels wel een klachtenprocedure voor grensoverschrijdend gedrag, maar dan is er vaak sprake van een algemeen mailadres, waardoor onduidelijk is bij wie jouw mail terecht komt. Met de app kun je, anoniem als je wilt, iets melden dat je hebt meegemaakt, ook als je niet meteen een officiële melding wilt indienen maar met een medestudent over je ervaring wilt praten.”

Anonieme meldingen

De app helpt mensen door met een stappenprocedure te bepalen wat hen precies is overkomen, wat ze kunnen doen en waar ze terecht kunnen. De app heeft 40.000 gebruikers, want behalve de medische faculteit van de VU is die van de UvA, het UMC, het Erasmus en het Albert Schweitzer ziekenhuis aangesloten. “Het is wel belangrijk dat de app op zich niet de oplossing is”, aldus Eijnsink. “De app moet zijn ingebed in een heel programma van onder andere trainingen op het gebied

‘Als er iemand dingen zegt die niet door de beugel kunnen, wordt hij daar meteen op aangesproken’

van bewustwording en weerbaarheid om de werkomgeving veiliger te maken.”

“Afgezien van het feit dat we de #Zouikwatzeggen-app een mooi en laagdrempelig initiatief vinden voor het bespreekbaar maken van grensoverschrijdend gedrag, zien we ook een aantal uitdagingen, zoals de mogelijkheid om grensoverschrijdend gedrag anoniem te melden”, reageert het college van bestuur van de VU. “Op een anonieme melding kan geen actie worden ondernomen en dan kan iemand dus niet geholpen worden. Daarnaast is er geen ruimte voor hoor en wederhoor. Ook laat onderzoek zien dat de meeste meldingen van ongewenst gedrag toch via een gesprek met de vertrouwenspersoon of de studieadviseur zijn binnengekomen. Daarom hebben we de keuze gemaakt om in ons beleid in te zetten op persoonlijk contact.”

Onhandige versierpoging

Van veel gedrag is iedereen wel overtuigd dat het absoluut niet kan. Je stuurt je medestudenten niet op pad om seks met een vluchteling te regelen. Maar er is ook een grijs gebied: “Wat voor de één een grappige opmerking is, kan voor iemand anders over de grens zijn”, zegt SRVU-voorzitter Van Kempen. “In elke groep heersen wat dat betreft andere normen en waarden, het is een beetje afhankelijk van je bubbel. Het kan ook gaan om een onhandige versierpoging.” “Soms, als er wat drank in het spel is, heb je van die situaties die van het ene op het andere moment heel ongemakkelijk kunnen worden”, vertelt Bart Verkerk, student International Business Administration en bestuurslid van SRVU. “Er ging bijvoorbeeld een keer een vrouw op mijn schoot zitten, allemaal zonder bijbedoelingen, gewoon gezellig, weet je wel? Maar iemand anders begon er suggestieve opmerkingen over

Opdringerige yogaleraar

“De yogales in het Sportcentrum VU werd een keer overgenomen door een invaller, een VU-student, die me na de les benaderde en erop aandrong contactgegevens uit te wisselen. Ik kreeg daarna berichten van hem die ik ver over de grens vond gaan, met een seksuele ondertoon. Ik gaf aan daar niet van gediend te zijn, maar dat werd in de wind geslagen. Ik werd er onzeker van en voelde me geobjectificeerd. Mijn mentale gezondheid heeft er een knauw door gehad.

Ik heb er per email over geklaagd bij het Sportcentrum VU, maar had daar na tien dagen nog steeds geen antwoord op. Pas na een tweede mail liet het Sportcentrum me weten dat het om een invaldocent ging en dat de kans klein was dat ik hem nog eens zou tegenkomen. Dat vond ik teleurstellend en daardoor is het Sportcentrum niet echt een optie meer voor me. Het kost me veel moeite weer in een goede sportroutine te komen, zelfs in een sportcentrum buiten de VU.”

Respondent van de Instagram-enquête

Reactie Jolanda Seijger van Sportcentrum VU:

“Het is absoluut niet de bedoeling dat onze instructeurs om contactgegevens vragen en we prenten ze allemaal in om de relatie met deelnemers aan hun lessen puur professioneel te houden. Wij hebben de instructeur dan ook aangesproken op zijn gedrag.”

te maken, en bij mij sloeg meteen de sfeer om. Ik wil die opmerkingen niet meteen grensoverschrijdend noemen, maar oké zijn ze ook weer niet.”

Grijs gebied

In het Studentenpact is daar ook aandacht voor. ‘Studentenorganisaties geven aan dat ze tegen verschillende problemen aanlopen bij het opleggen van een maatregel wanneer het gaat om seksueel grensoverschrijdend gedrag, vooral in situaties die zich in het ‘grijze gebied’ bevinden’, aldus de auteurs. “Praat er in elk geval over”, zegt Van Kempen. “Dan worden mensen zich ervan bewust dat ze anderen een onveilig gevoel kunnen geven, al is dat nooit hun bedoeling geweest.”

Bij de SRVU zijn weinig gevallen bekend van seksueel overschrijdend gedrag op de campus, wel melden zich studenten die daarbuiten dingen hebben meegemaakt of meemaken – thuis of in cafés, de vereniging, het studentenhuus of op de sportclub, zegt Van Kempen. “De mogelijkheden van de VU om in te grijpen zijn dan beperkt. Studenten kunnen terecht bij de studentenpsycholoog, en de VU kan ze helpen de juiste hulp te vinden.” **AV**

Negen jaar geleden begon ze op het vmbo, inmiddels combineert Sara Ben Hmido (20) een master geneeskunde met een promotieonderzoek. ‘Onderzoek doen is voor mij geen werk, maar een hobby.’

DOOR BRYCE BENDA
FOTO MARTIJN GIJSBERTSEN

VAN VMBO NAAR PHD: DE SUPERSPURT VAN SARA BEN HMIDO

Het is november 2022 als geneeskundestudent Sara Ben Hmido, toen 19 jaar, het VUmc-kantoor van Inge van Wijk binnenstapt. Ben Hmido werkt volop aan haar bachelorscriptie en heeft grootse plannen, zo verkapt ze aan Van Wijk, coördinator van het MD/PhD-traject. Dat is een programma voor een kleine groep talentvolle geneeskundestudenten die hun master met een promotieonderzoek combineren. Waar vrijwel alle deelnemers pas in de masterfase bij Van Wijk aankloppen, doet Ben Hmido dit al tijdens haar bachelor waarin zij niet voldoende uitgedaagd wordt. “Zij is een uitzondering”, aldus de coördinator.

Van Wijk: “Ze had toen al veel plannen, aanbiedingen voor onderzoek, maar vooral veel zin en energie om te starten met ons programma.” Dit jaar rondt Ben Hmido haar bachelor – mét honours – met een 8,5 af en staat ze te trappelen om te beginnen met haar master en promotietraject.

Eén probleem: er is een wachttijd van minimaal zes maanden om coschappen te lopen. En stilzitten, dat is niks voor haar, zegt Ben Hmido. “Als ik op vakantie was, zei ik na twee weken al tegen mijn moeder dat ik terug wilde. Mijn handen jeuken dan om weer aan de slag te gaan.” Om niet zes maanden te hoeven wachten besluit ze om

haar wetenschappelijke masterstage naar voren te schuiven en tegelijkertijd met haar promotieonderzoek te beginnen, een mogelijkheid die het MD/PhD-traject biedt. “Het is alsof ik twee vliegen in één klap sla. Ik doe nu onderzoek voor mijn wetenschappelijke stage en dat vormt weer een onderdeel van mijn promotie.”

Vmbo-advies in Nieuw-West

Dat Ben Hmido op haar negentiende al een promotieplek krijgt aangeboden, was op de basisschool alles behalve vanzelfsprekend. Ze groeit op in Amsterdam Nieuw-West en krijgt op haar basisschool een vmbo-advies. Ze schrijft zich vervolgens in voor vmbo-t op een middelbare school in de buurt. Hoewel de lesstof haar makkelijk afgaat, zijn sommige docenten sceptisch over haar grote dromen. “Blijf op het vmbo-t, want daar ben je de beste”, zegt een leraar. Maar zij is vastbesloten om arts te worden en daarvoor heeft ze vwo nodig. Dat lukt stapsgewijs: in het tweede jaar doet ze de havo en in jaar drie stroomt ze door naar het vwo. Het niveau kan ze makkelijk aan, maar toch twijfelt ze over haar kunnen. Gelukkig is haar familie er om te helpen.

Steun van familie

“Het lijkt wel alsof mijn familie bestaat uit psychologen en motivatiecoaches”, vertelt ze. “Ik vond de middelbare school mentaal soms best zwaar,

‘Blijf op het vmbo-t, want daar ben je de beste’, zei een leraar

dan zakte mijn motivatie weg of kreeg ik twijfels over mijn potentie. Gaat het me wel lukken, vroeg ik me dan af. Die twijfels vraten op een gegeven moment aan me. Mijn familie hielp me dan geweldig door te zeggen dat ze in mij geloofden en dat ik het niveau aankon. Zij spraken mij moed in, zodat ik weer gemotiveerd verder kon gaan. De steun van mijn familie is een geluksfactor geweest in mijn traject, zij hebben mij echt geholpen om te komen waar ik nu ben.”

Hoofd leeg maken door onderzoek

De meeste mensen hebben hun handen al vol aan coschappen lopen of promoveren, maar Ben Hmido zal vanaf maart 2024 beide combineren. Hoe gaat ze dat bolwerken? “Als je iets leuk vindt om te doen, dan gaat het vanzelf. Ik zie onderzoek doen niet als werk, maar als een hobby. Andere coassistenten spelen piano of voetballen om hun hoofd leeg te maken, ik ga onderzoek doen. Lekker in de woonkamer mijn eigen ding doen.” Heeft ze dan geen andere ontspanning nodig? Ook daarin speelt haar familie een grote rol. “Ik breng veel tijd door met mijn familie, samen kletsen en genieten van elkaars gezelschap. Het is een ontlading voor mij, een manier om te ontspannen.”

Zaadje planten

Als zij vertelt over onderzoek doen – haar promotieonderzoek gaat over de inzet van AI bij de behandeling van darmkankerpatiënten – , lichten haar ogen op en begint ze nog sneller te praten. “Het is alsof je met onderzoek een zaadje plant waaruit een plantje begint te groeien. Het zaadje staat gelijk aan het opdoen van kennis, ontdekken hoe dingen in elkaar zitten. Op die kennis kun je voortbouwen en daaruit kun je nieuwe innovaties ontwikkelen: het plantje. Kennis opbouwen en met die kennis verbetering creëren, dat is precies waar ik me nu met ons onderzoeksteam op richt.” De hartstocht waarmee zij praat, ligt misschien wel ten grondslag aan de kans die chirurg Freek Daams haar bood. Nadat zij een keer met Daams in de operatiekamer stond, benaderde ze hem voor haar bachelorscriptie. Toen de chirurg zag hoe bevlogen zij was, bood hij haar een stage- én promotieplek aan. Ben Hmido: “Als Daams ziet dat je echt affiniteit hebt met onderzoek en gemotiveerd bent, dan wil hij vol voor jou gaan.”

Leren van uitglijders

Naast haar motivatie heeft Ben Hmido andere persoonlijke eigenschappen ontwikkeld die haar helpen excelleren. Ze noemt positiviteit en doorzettingsvermogen. Hoe zijn die gegroeid? “Ik heb veel uitglijders gemaakt. Maar daar haal ik juist mijn brandstof uit, om mezelf te bewijzen. Ik probeer vaak uit mijn comfortzone te stappen en zo te leren en te groeien. Tegenslag is juist iets dat goed voor je kan zijn, want van fouten leer je. Dat zijn echt de momenten waarin je reflecteert op jezelf en je persoonlijke groei stimuleert. Om niet opnieuw die fout te maken, om het juist beter te doen. Dat is echt mijn manier van leren.” Hoe iemand van twintig aan zulke wijze inzichten komt? “Mijn moeder natuurlijk”, lacht ze.

Persoonlijke groei

Ook over de kansenongelijkheid in Amsterdam heeft Ben Hmido ideeën. Ze zegt dat iemand uit Wassenaar of Amsterdam-Zuid meer kansen krijgt dan iemand uit Nieuw-West. “Voor iemand uit Wassenaar is het makkelijker om door een universitaire selectieprocedure heen te komen.” Ben Hmido vindt ook het belangrijk dat middelbare scholen beseffen dat hun rol verder gaat dan onderwijzen. “Scholen moeten meer aandacht besteden aan de kansen die onze maatschappij te bieden heeft. Dus proactief bezig zijn met de toekomst van leerlingen na de middelbare school. Neem ze bijvoorbeeld een keer mee naar een universiteit of een onderneming. En persoonlijke ontwikkeling is heel belangrijk. Ik ben natuurlijk heel trots en blij met wat ik tot nu toe bereikt heb, maar ik hecht veel meer waarde aan het pad dat ik heb afgelegd. De groei in mijn persoonlijke ontwikkeling, daar ben ik het meest trots op.”

Individueel en grootschalig helpen

Over haar eigen toekomst is Ben Hmido duidelijk: zoveel mogelijk mensen helpen. “Ik wil als arts individuele patiënten helpen, dus een-op-een zorg bieden. Tegelijkertijd wil ik ook een impact hebben op grote schaal. Daarvoor is onderzoek perfect, want met inzichten en innovaties uit onderzoek kun je een hele populatie aan patiënten helpen. Mijn onderzoek naar AI in de zorg is daar een voorbeeld van. Hopelijk kan ik beide later combineren.”

‘Andere coassistenten spelen piano of voetballen om hun hoofd leeg te maken, ik ga onderzoek doen’

AI in de zorg

Voor haar promotieonderzoek kijkt Sara Ben Hmido hoe je met AI de zorg van darmkankerpatiënten kunt verbeteren. “Sommige kankerpatiënten krijgen na de operatie een lek in hun darm, dat fatale gevolgen kan hebben. Met een AI-model hopen we te voorspellen welke patiënten daar het meeste risico op lopen en die een veiligere behandeling te bieden, zoals een stoma.”

‘Niet alle oplossingen zullen de werkdruk verhogen’

Met de sluiting van de TenT in 2025 verliest de VU een faciliteit om massaal te toetsen. Dat hoeft niet perse een gemis te zijn, vindt bestuurslid Marcel Nollen.

DOOR EMMA SPRANGERS

Welke plannen om het verdwijnen van de TenT op te vangen zijn er? “We experimenteren met laptopkarren in het NU-gebouw. Die maken het mogelijk leegstaande collegezalen hybride te gebruiken – als toetsruimte met computers bijvoorbeeld. En er loopt een *bring-your-own-device*-pilot waarbij studenten hun eigen laptop meenemen om vanaf daar hun tentamen te maken.”

Er wordt naast logistieke oplossingen ook gezocht naar alternatieven voor massaal toetsen. Wat zijn daar voorbeelden van? “We bespreken de optie om meer of juist minder toetsmomenten per jaar in te plannen. En: moet alles wel via ‘normale’ toetsen, of kun je studenten ook een essay laten schrijven?”

Dat betekent ook meer nakijkwerk voor docenten. Hebben die het niet al druk genoeg? “Met een essay kan ik me voorstellen dat het meer werk is. Maar je kunt ook kijken of je de intensiteit van de toetsen kunt terugbrengen. Als je voldoende kunt toetsen met minder toetsmomenten is dat juist werkdrukverlagend.”

TenT

Om ruimtegebrek te ondervangen werd de TenT in 2003 op de campus geplaatst. In 2025 verloopt de vergunning, waarmee 370 plekken voor digitaal toetsen wegvallen. Verlengen is niet mogelijk.

Heeft u een voorbeeld van zo’n toetsvorm? “Het laten schrijven van een beleidsnotitie of pleitnota bijvoorbeeld. Dat we meer gaan kijken wat voor toetsvorm aansluit op het werkveld en de samenleving. Maar ook dat is wel een soort essay. Wat het doet met de werkdruk is ook afhankelijk van een combinatie van factoren: hoe vaak en hoeveel studenten er getoetst worden. Niet alle oplossingen zullen de werkdruk verhogen.”

Voelen jullie je genoodzaakt naar alternatieven te zoeken, of hebben jullie ook echt het idee dat massaal toetsen niet meer wenselijk is? “We zijn al langer bezig met het herzien van ons toetsbeleid. Als de TenT sluit, moeten we wel zoeken naar creatieve oplossingen. Het gaat ons erom of het toetsen van de kennis die iemand heeft valide is. En daar zijn meerdere toetsvormen geschikt voor. De onderwijsontwikkelingen staan niet stil. Het is nog maar de vraag of onze vrij traditionele vorm van toetsen überhaupt nog wel in dezelfde vorm bestaat tegen de tijd dat de TenT sluit.”

Verwachten jullie steun voor de herzieningsplannen? “Als je tentamens naar voren haalt, kan het zijn dat je het onderwijs moet aanpassen. Dat is werk en daar zal niet meteen iedereen op zitten te wachten. Dit kan betrekking hebben op docenten, maar ook op roosteraars, gebouwbeheerders, surveillanten, studenten. Die mogen hier allemaal over meedenken. Hoe die inspraak eruit gaat zien is meer een vraag voor de rector tegen die tijd. Voor nu zijn we nog in de voorbereidende fase.”

Moeten docenten daar niet nu al bij betrokken worden? “Voordat we iets invoeren, wordt het uitgebreid getoetst. Het meeste beleid doen we niet in *splendid isolation* maar samen met de mensen die er uiteindelijk gebruik van moeten maken. Iemand zal de lead krijgen hierin. Dat zal waarschijnlijk het Centre for Teaching and Learning zijn, daar zit veel expertise.”

Reageren? Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.

Studentbegeleiders bloggen elke maand over hun werk op advalvas.vu.nl/blogs-columns

Sam Duijf
studieadviseur

Iedereen vraagt zich weleens af wat we hier nou eigenlijk allemaal aan het doen zijn

Kijk eens naar Woody Allen

Voor mij is filmmaker Woody Allen een van de weinigen die het lichtvoetige en het zware van het leven op een geweldige manier samen weten te brengen. Zijn komische hoofdpersonages, vaak een evenbeeld van Allen zelf, staan vrijwel altijd zoekend in het leven. Wat moet ik hier? Wat doe ik hier? Waar moet ik naartoe?

Zij volgen een klungelige ontdekkingsstocht en willen graag verlichtende antwoorden op hun gewichtige vragen. Denk aan Mickey, een van de dromerige en neurotische hoofdpersonages uit *Hannah and Her Sisters* (1986). Tijdens een van zijn ommetjes door New York merkt hij peinzend op dat de oude Grieken, Nietzsche en ook Freud hem weinig tot niets hebben opgeleverd. Ook het christendom geeft hem onvoldoende houvast. Misschien de hare krisjna dan toch? Nee, die ook niet en Mickey zoekt onrustig verder.

Iedereen heeft wel een soort Mickey in zich. Het is ook goed om jezelf dit soort grote vragen af en toe te stellen. De vragen dienen zich vaak onverwacht aan in een levensfase waarin je belangrijke keuzes maakt, je studietijd dus. Dan kan de vrijheid over wat je gaat en wilt doen zowel bevrijdend als beklemmend zijn.

Als studieadviseur bespreek ik die levensvragen ook met studenten. Bijvoorbeeld bij studietwijfels of als ze werkelijk geen idee hebben wat ze na hun master zullen doen. Of over het veranderende perspectief naar aanleiding van persoonlijke omstandigheden of het verlies van een familielid. Dan is het leven hobbelijk en kan een student vastlopen. Juist dan ontstaan er vragen. Veel vragen. Grote vragen. Onoverzichtelijke vragen. Maar bovenal heel legitieme vragen.

Het hardop uitspreken van je gedachten werkt verhelderend. Er kan onverwacht overzicht en inzicht ontstaan. Dit soort gesprekken kun je natuurlijk ook met de mensen om je heen voeren. Maar vaak komen zulke levensvragen juist aan bod tijdens een gesprek met studentbegeleiders: decanen, psychologen en adviseurs. De vragen zijn een goed beginpunt om een stap verder te komen. Je hoort jezelf soms dingen zeggen die je weer op weg helpen.

Het mooie aan Allens films is dat ze met een knipoog laten zien dat het stellen van dit soort vragen heel normaal is. Iedereen vraagt zich weleens af wat we hier nou eigenlijk allemaal aan het doen zijn. Die existentiële vragen zijn gewoon menselijk. En ze hoeven je ook niet per definitie helemaal op te slokken. Integendeel, ze kunnen ook je creativiteit aanwakkeren. Ze doen een beroep op je interesses en zetten je in beweging.

De gesprekken over levensvragen zijn niet alleen voor de student waardevol, maar ook voor de studentbegeleider. Ze zijn verrassend en verrijkend. Soms beladen, soms luchtig. Af en toe is er zelfs ruimte om voorzichtig een boek- of filmtitel met elkaar uit te wisselen. Begin eens met titels van Woody Allen zou ik dan zeggen. **AV**

De stroomlijning van de VU-organisatie, ofwel VUture, boeit niemand wat, denkt de ondernemingsraad. ‘Het is een soort horoscoop waaruit je kunt halen wat je wilt.’

‘Medewerkers zijn nauwelijks geïnteresseerd in VUture’

DOOR PETER
BREEDVELD

Het project VUture, dat de organisatie van de VU moet stroomlijnen, verwarmt weinig harten op de werkvloer. Dat is althans de stellige indruk van veel leden van de ondernemingsraad, die op 1 november tijdens een vergadering er verbaal gehakt van maakten.

“Het is vaag en ik krijg er geen beeld bij”, zegt een van de raadsleden. Hij stelde vast dat waar hij werkt niemand zich met VUture bezighoudt. “Ik vind het klinisch en zie de VU er niet in”, vult iemand anders aan. “Ik ken niemand die hiermee bezig is”, aldus een OR-lid. “Mensen denken: het zal wel.”

9 uitdagingen, 4 scopes, 20 oplossingen

Dit terwijl het college van bestuur heel wat moeite heeft gedaan om VU-medewerkers te betrekken met on- en offline sessies waarin iedereen mocht zeggen wat er volgens haar, hem of hen aan de VU moest veranderen, of juist behouden moest blijven.

Dat resulteerde na maanden praten in een plan waarin negen uitdagingen worden uitgesplitst in vier scopes, waar twintig oplossingen aan worden verbonden die in vier categorieën zijn verdeeld.

Onsamenhangend, abstract en verwarrend

Over de ontoegankelijke organisatieadviseurstaal van het plan is niemand te spreken. “Geen touw aan vast te knopen”, oordeelde een OR-lid. “Het lijkt wel alsof dit plan door ChatGPT is gemaakt”, sneerde iemand. “Het is een soort horoscoop waarin je kunt lezen wat je wilt”, klonk het.

Iemand wees erop dat de onderverdeling van de uitdagingen

en oplossingen in categorieën en kaders en schema’s de indruk van overzichtelijkheid wekte, terwijl het tegenovergestelde waar is: het geheel is volgens hem onsamenhangend en verwarrend.

Werknemers is het ook niet duidelijk wat het VUture-plan precies voor hen betekent. “Niemand is tegen een verbetering van de organisatie, maar wat dat hier precies inhoudt, blijft abstract”, merkte iemand op. “Mensen lezen dat de bedrijfsvoeringen beter op elkaar moeten worden afgestemd en denken: oké.”

Bovendien zijn er, behalve VUture, nog enkele andere zaken gaande die mensen meer bezighouden. “Het is allemaal van elkaar losgeknipt”, zei iemand, “maar er komen ook bezuinigingen aan, er wordt gekeken naar een samenvoeging van drie faculteiten [Religie & Theologie, Geesteswetenschappen en Sociale Wetenschappen, red.] en de problemen met het ict-project Mars zijn ook nog steeds niet opgelost.”

Met argusogen

Die bezuinigingen (25 miljoen euro) houden de gemoederen op de werkvloer veel meer bezig, meldden verschillende OR-leden. “Daar wordt met argusogen naar gekeken, door collega’s met tijdelijke contracten die bang zijn straks geen baan meer te hebben. Maar ook door de rest omdat de werkdruk toe zal nemen met minder personeel.”

“Het college van bestuur moet VUture concreter maken”, concludeerde OR-voorzitter Marius Rietdijk uit dit alles. “En het moet de werknemers iets geven waar ze enthousiast van worden, zoals bijvoorbeeld verlaging van de werkdruk.” **AV**

*‘Ik vind het
klinisch en zie
de VU er
niet in’*

Bouncen en shaken

Schouders die shaken en billen die bouncen: ondanks de lage opkomst maakt Linda van Sportcentrum VU het beste van haar zumbales, die onderdeel is van de VU Health & Wellbeing Week. Na de warming-up gaan de beats per minute omhoog en wordt er met een lach gedanst op het opzweepende nummer van de Nigeriaanse artiest Skales. *'Anytime when I touch down, I dey guarantee to shut the club down'.* (BB)

FOTO:
PETER GERRITSEN

Houd je van schrijven, fotograferen of filmen?

Word student-reporter!

en krijg journalistieke bijscholing
in ruil voor een prachtig podium
om op te publiceren.

Mail de redactie: redactie.advalvas@vu.nl,
of loop binnen in de redactiekamer 1H43
(gebouw Bellevue), dan bespreken we
samen de mogelijkheden.

Ad Valvas, journalistiek platform van de Vrije Universiteit

AD VALVAS

JOURNALISTIEK PLATFORM VAN DE VRIJE UNIVERSITEIT
WWW.ADVALVAS.VU.NL

Redactieadres

De Boelelaan 1105
BelleVue, Kamer 1H-43
1081 HV Amsterdam
redactie.advalvas@vu.nl

Hoofredacteur

Marieke Schilp

Redactie

Bryce Benda, Peter Breedveld,
Nour Khamis, Emma
Sprangers, Welmoed Visser

Eindredactie

Win Castermans, Emma
Sprangers

Secretariaat

en VU-advertenties

Anna Jansen (020) 5985630
secretariaat.advalvas@vu.nl

Art-direction/vormgeving

Rob Bömer – rbbmr.nl

Medewerkers

Dianne Bleeker, Daphne
Damiaans, Dido Drachman,
Cynthia van Elk, Peter
Gerritsen, Martijn Gijsbertsen,
Katharina Graf, Johanna
Rieken, Bas van der Schot,
Taalcentrum-VU, Peter Valckx,
Wout van Zaale

Copyright HOP-kopij

Hoger Onderwijs Persbureau,
Amsterdam

Commerciële advertenties

Bureau Van Vliet (023) 5714745

Druk

Senefelder Misset, Doetinchem

ADVERTENTIE

Werken bij de VU

Bijdragen aan een betere wereld, door onderscheidend
onderwijs en grensverleggend onderzoek. Dat is de ambitie
van de Vrije Universiteit Amsterdam. Persoonlijke vorming
en maatschappelijke betrokkenheid staan hierbij centraal.
Vanuit verschillende disciplines en achtergronden werken
wij samen aan innovaties en nieuwe inzichten op het hele
wetenschappelijke spectrum.

Aan de VU studeren 31.700 studenten en werken
4.500 medewerkers. De uitstekend bereikbare VU-
campus ligt in het hart van de Amsterdamse Zuidas.

Ben jij geïnteresseerd in werken bij de VU?
Kijk dan op: werkenbij.vu.nl

Werk jij al bij de VU? Hou dan de interne vacatures in
de gaten op: interne.vacatures.vu.nl

BEDREIGING

Student moet lezing in Westerbork afzeggen vanwege bedreigingen

De VU-student van Jezidi-afkomst krijgt al wekenlang doodsb bedreigingen. Waarom is hem niet duidelijk: "Ik spreek me uit tegen geweld tegen burgers maar ik heb nooit een standpunt ingenomen in het conflict tussen Israël en de Palestijnen." Sindsdien slaapt hij op steeds wisselende adressen. Ook op de VU heeft hij sinds kort het gevoel dat hij gevolgd wordt.

HUISBEZOEKEN

Geen discriminerende algoritmes meer bij DUO

Uit onderzoek van diverse media bleek dat DUO bij het zoeken naar fraudeurs van de uitwonendenbeurs vooral bij studenten met een migratieachtergrond langsgaat. Hoog tijd voor een andere aanpak, vond (inmiddels demissionair) minister Dijkgraaf. De meeste verbeterpunten zijn volgens hem inmiddels gerealiseerd.

OPROER

Wie wil bezuinigen op onderwijs, en wie pleit voor meer geld?

Het schrappen van het Fonds voor Onderzoek en Wetenschap, de rente op studieschulden beperken, Nederlands als voertaal voor het onderwijs verplichten... Politieke partijen lopen over van de plannen voor het onderwijs, maar wat betekenen die voor de staatskas? De Rekenkamer maakte hun plannen concreet en vergelijkbaar.

FOSSIL FUELS

Scientists want a more critical view on collaborations with fossil fuel companies

In an open letter to the Dutch Research Council (NWO) and the Royal Netherlands Academy of Arts and Sciences (KNAW), 450 employees of universities and research institutes wrote they believe the 'guardians of science' should pay closer attention to the 'clear and publicly available records of corporate wrongdoings and harm by the fossil fuel firms'.

ACADEMIC FREEDOM

Bombs, dismissal and censorship pose worldwide threats to science

From getting travel restrictions to being forced to resign, disappearing or even being murdered: scientists are facing severe challenges worldwide, the new annual report from human rights organisation Scholars at Risk reveals. They counted 409 attacks on academic freedom in 66 countries. The Netherlands is also mentioned.

SCIENCE

Netherlands spends less on STEM than other countries

And it shows. The number of new bachelor's students in STEM programmes (science, technology, engineering and mathematics) is relatively low, education minister Robbert Dijkgraaf shared. Over half of undergraduate students at Dutch institutions pursue a degree in social sciences, which is high compared to other countries.

This is the man who plays the carillon every Monday morning

BY DAPHNE DAMIAANS
PHOTO CYNTHIA VAN ELK

Every VU student and staff member recognizes his sound, but his face is known to almost no one. **Henk Verhoef** plays the carillon on the main building every Monday morning and is also the university's house organist.

After giving it my all, I can still walk through the main building anonymously

Every Monday morning, your music opens the academic week. Don't you feel sad that no one ever sees you play? "It's strange that I'm giving my all and I know that so many people hear me, but I can still walk through the main building anonymously after 10 o'clock. It's actually the opposite of performing on a stage. Fortunately, I often receive enthusiastic responses when people know I'm the carillonneur. 'Ah, so you are responsible for the cheerful music that I hear when I walk from the station to VU!' I'm satisfied when people enter the building with a smile."

You've been doing this since 2011. Do you ever dread those early Monday mornings? "It is indeed quite early, but coffee helps. Making music is my life, it never disappoints. It's always wonderful to play with sound; it's physical and at the same time your brain is engaged. Music is under so much pressure in our culture. I love live music, music that is created in the moment."

How do you decide what music VU will hear? "I have a bookshelf full of sheet music and I select appropriate music a day in advance. It's always a variety of music, so it doesn't get boring. Sometimes I respond to current events. For example, I played the Ukrainian national anthem after the invasion of the country. My main requirement is that people should recognize it as music, that it is pleasant to the ear."

Do you have favorites? "Many composers from the 16th, 17th, and 18th centuries are fantastic. Haydn, Mozart, and Bach, to name a few. It's excellent music that can be adapted well for the bells. More challenging are composers like Chopin, Liszt, and Dvořák. A string or pipe has a fixed structure of tones

and overtones. The tones in a bell are organized differently, sometimes making the minor third [a certain interval between two tones, Ed.] quite dominant."

How difficult is it to get a permanent position as a carillonneur or organist? "It's a fairly small world, everyone knows each other. And that's also the disadvantage, there is a limited amount of work and you quickly become each other's competition. So one has to work on their connections and hope that people think of them when a position becomes available. That's how it went with VU: I was asked for this. Back then, I already knew VU's organ and carillon quite well from my education."

Are the university's organ and carillon so special? "The organ certainly is. It's fifty years old but built in the style of 18th-century France. That's a unique style with a unique sound. You couldn't hear it anywhere in the Netherlands at that time. And as a carillonneur, you know there are bells here. It's not unusual for a university to have a carillon, by the way – Rotterdam, Twente, and Groningen also have one. In the United States, it's very common; almost every university there has a carillon."

At VU, you play the carillon once a week and the organ at ceremonies in the Aula. Is that a full-time job? "I'm also the regular organist of the Nieuwe Kerk on Dam Square, the Acropolis for organists. It's the most special 17th-century organ in the world. And I play the carillon in Monnickendam every Saturday morning, which is internationally the oldest playable carillon. Currently, as a sounding heritage advisor, I'm involved in the restoration of lute bells in the cathedral of Antwerp. Combined with teaching, writing and other smaller roles, it's a full-time job." **AV**

Henk Verhoef

62

After studying organ, choral conducting and carillon in Amsterdam, Paris and Amersfoort, Verhoef went on to write articles and books, particularly on sounding heritage as well as teach masterclasses in interpretation and improvisation. He also advises on the construction, maintenance and restoration of organs, chime bells and carillons. Besides his current work as an organist and carillonneur, he is the leader of the vocal ensemble Camerata Oude Kerk.

VU's organ and carillon

The 3 octave carillon on the roof of the main building was a gift from the Van Coeverden Adriani Foundation. It was mounted on the roof in 1973 using a special construction. The organ in the Aula is from the same year and was built in the style of the French Baroque. The fiftieth anniversary of the organ was recently celebrated on October 26, 27, and 28 with a special festival. Bernard Winsemius played the carillon until 2011, Henk Verhoef succeeded him.

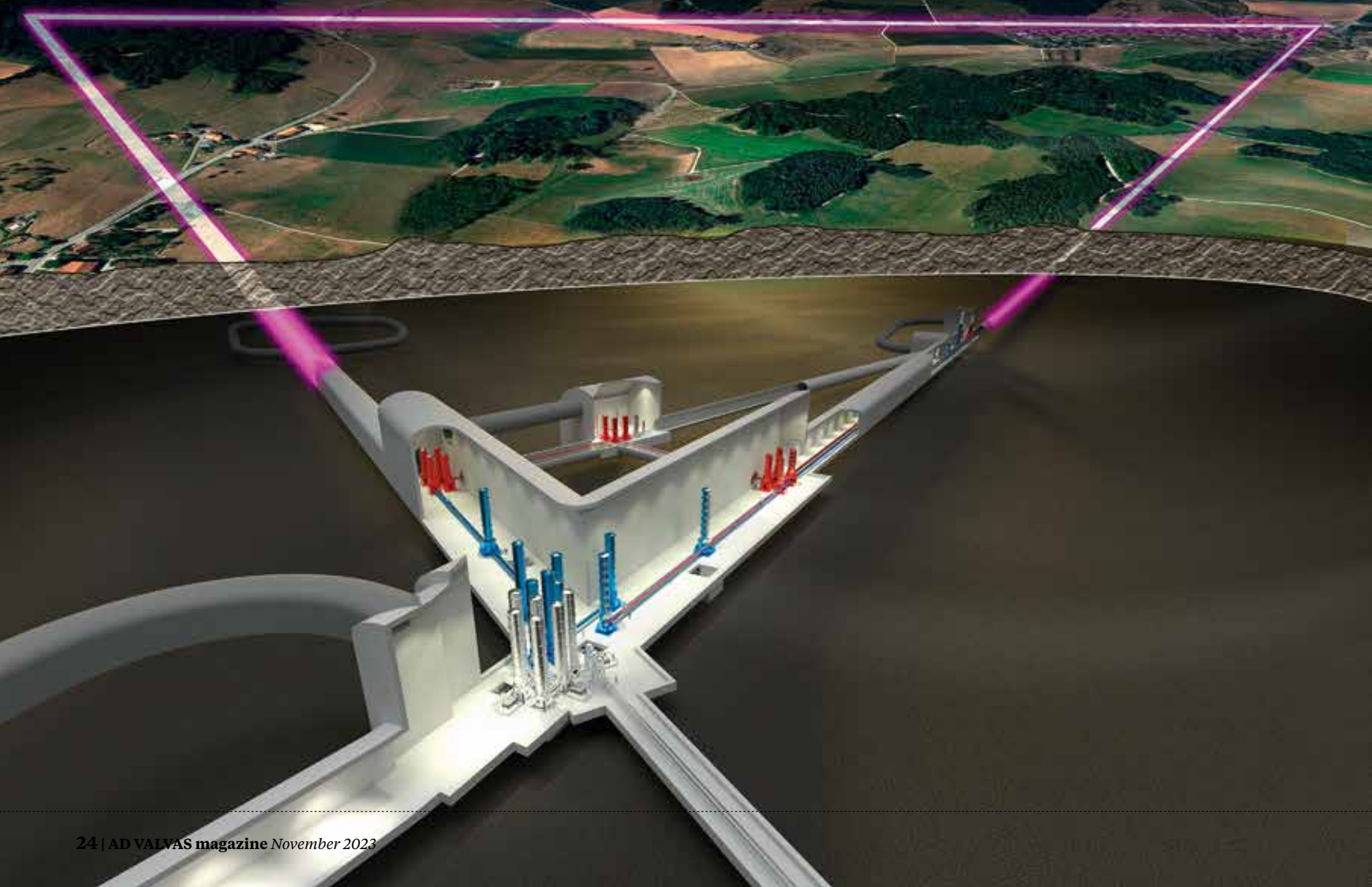
Wave gazing

Back to the **Big Bang** with the Einstein Telescope

A novel gravitational wave detector can help us look further back in time than ever before. 'I would be really surprised if we didn't find anything strange.'

BY BRYCE BENDA

IMAGES MARCO KRAAN, NIKHEF

The Einstein Telescope is one of Europe's biggest astronomy projects in the making. But why do we need it? It's all about gravitational waves: the ripples in space-time Albert Einstein predicted with his general theory of relativity. These waves offer astronomers an exciting new way of observing the universe.

"When I started working in this field, there were people saying nobody will ever measure gravitational waves", says Andreas Freise, project director and professor of Gravitational Wave Physics at VU Amsterdam. "But science succeeded in the first detection of these waves eight years ago, which was fantastic. Now, we want to see more because we've only seen the tip of the iceberg – and that alone was already very interesting. The current detectors Virgo and LIGO, however, were built for discovery and not for extensive research. The real stuff happens when you have a better signal – you can see further into the universe and you can see more details. To do that, we need the Einstein Telescope."

Waving your arms

To understand how the Einstein Telescope will work, it's necessary to understand the nature of gravitational waves. They can be seen as vibrations of space-time, which is the underlying elastic fabric on which everything in our cosmos takes place. Gravitational waves are caused by extreme events in the universe, such as massive stars or black holes that collide. Because space-time doesn't change its shape very easily, enormous amounts of energy are needed to distort it. "When I wave my arms, the distortion is so weak that we can never measure it", Freise says. "But if something very large waves its arms, then we have a chance."

'Hearing' the universe

Traditional astronomy uses electromagnetic radiation to do measurements, such as light or radio waves. Gravitational waves, on the other hand, are a new way of looking at the universe. Or, as VU professor and former Einstein Telescope director Jo van den Brand put it in an interview with news source NOS in 2016: 'It's like being in a concert hall and suddenly not only seeing what's happening on stage, but being able to hear it as well.'

The Einstein Telescope will "hear" more than ten times better than current detectors. What can

we discover with such increased sensitivity? "At small distances, you can suddenly detect weak signals. And the stronger ones, you can detect from much further away", Freise explains. "That means that the Einstein Telescope can look back in time, almost to the point of the big bang – the beginning of the universe."

When stars weren't born yet

Back then, stars weren't born yet. "If you assume that black holes arise from dead stars, you wouldn't expect to find any black holes. If we do detect them, that means they could have emerged without forming a star first. These primordial black holes, as we call them, could help us with the dark matter mystery, as they might be a form of dark matter we haven't expected."

With the telescope, researchers will also test Einstein's general relativity. "We know it can't be fully correct because it doesn't match quantum mechanics. Maybe the Einstein Telescope will give us new insights."

The Einstein Telescope might also yield totally new findings, things we could have never imagined. "The first time people looked at galaxies with radio waves, they could see superstructures in the universe with filaments [threadlike structures, Ed.] connecting galaxies. I would be really surprised if we didn't find anything strange with the Einstein Telescope. You just don't know what you don't know."

Extremely sensitive

But how exactly will the Einstein Telescope measure these events? When gravitational waves ripple through the universe, the distances between objects expand and contract by miniscule amounts. Humans cannot perceive these ripples, but very sensitive instruments like the Einstein Telescope can. It will be able to detect differences in distance 10,000 times smaller than the size of a proton, which in its turn is 100,000 times smaller than an atom.

The Einstein Telescope will consist of three triangle-shaped vacuum tunnels of ten kilometers long each. A laser beam is injected in these tunnels and reflected back by mirrors to its starting point. When a gravitational wave passes, space and time are stretched. "This means the tunnels stretch, but we can't see that. What we can see is what the mirrors do. If they move due to a gravitational wave, this changes the laser beam, which we can measure."

Andreas Freise

2022 – now Director of the Einstein Telescope Organization

2020 – now Professor of Gravitational Wave Physics, VU Amsterdam and Nikhef

2016 Co-founder Institute of Gravitational Wave Astronomy, Birmingham

2005 – 2020 Faculty member and professor, University of Birmingham

2003 – 2005 Post-doctoral researcher, Virgo gravitational-wave detector

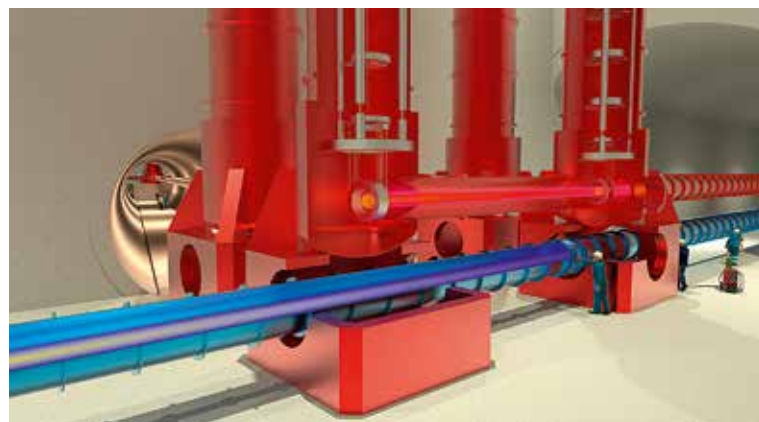
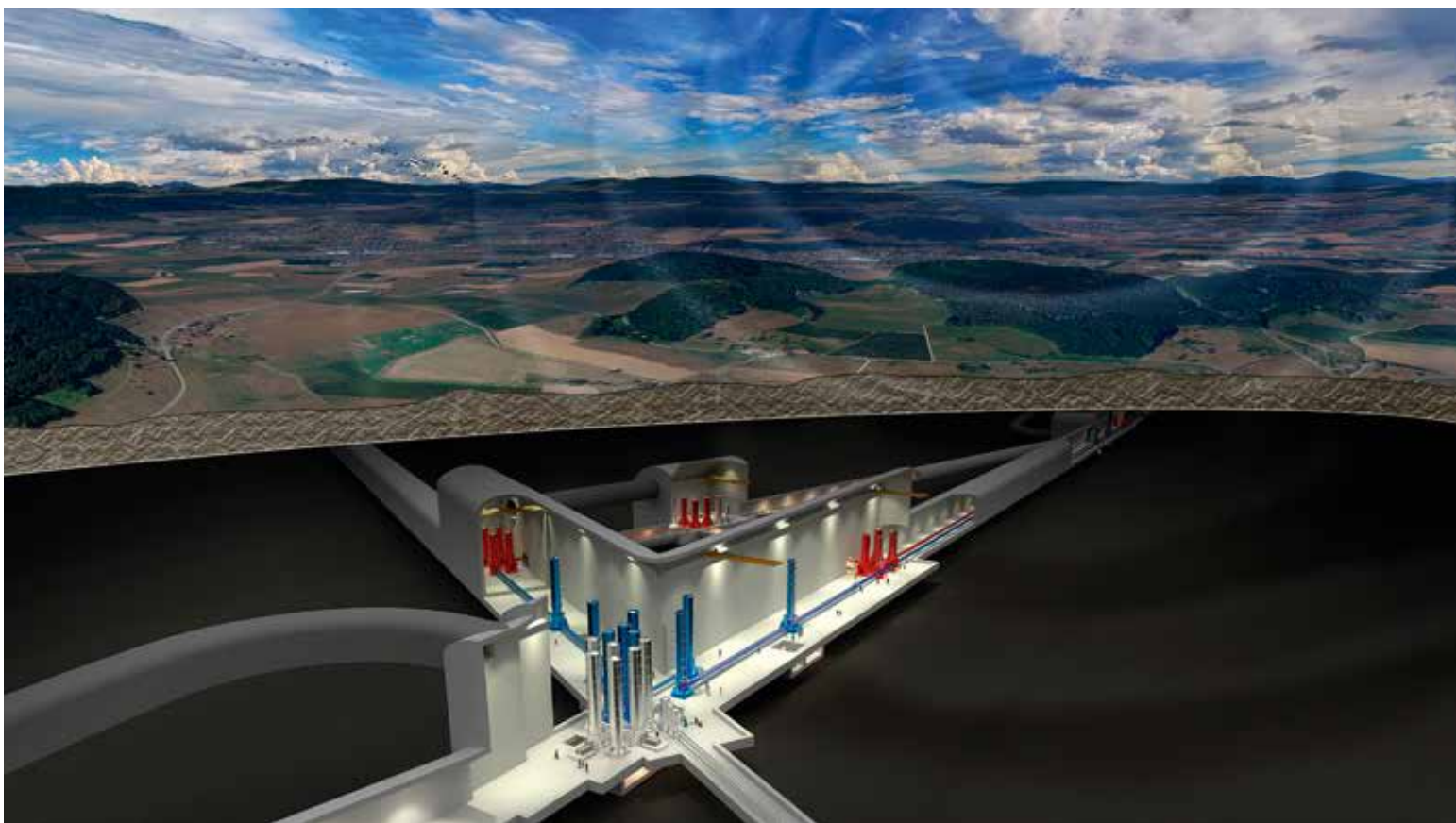
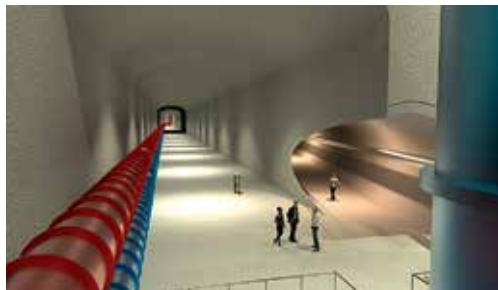
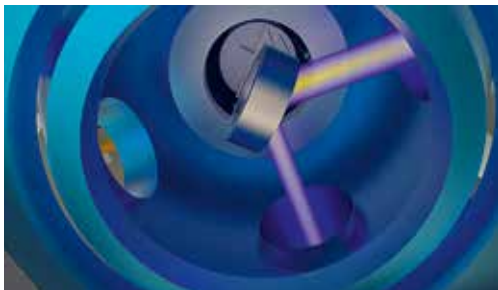
1998 – 2003 PhD GE0600 gravitational-wave detector, Leibniz University Hannover

1998 Physics degree, Leibniz University Hannover

'So far we've only seen the tip of the iceberg – and that alone was already very interesting'

Time machine

Can you look back in time with a telescope? Well, sort of! A simplified explanation is that light takes time to travel from one place to the other. So when we look at a galaxy that is one billion light-years away, the light that we observe took one billion years to reach Earth. By looking at beams of light – or gravitational waves for that matter – we can thus infer what a galaxy looked like millions or billions of years ago.

Artistic impressions of the interior of the Einstein Telescope

The suitable soil of Limburg

To be able to measure the tiny movements of the mirror when a gravitational wave hits, the telescope itself should be free of vibrations of its surroundings. And for that, it's better to go underground. "The Earth is always moving a little bit from earthquakes, ocean waves and people. These disturbances are much less below ground. The wind is another factor: it pushes against a building and the building shakes the ground. If you're underground, you don't have that." Luckily for the Dutch, the soil of the Southeastern tip of the Netherlands happens to be quite suitable for this kind of setup.

The battle is on

There are two reasons for this. First, the top layer of the soil in South Limburg is relatively soft, which dampens vibrations from the surroundings. The hard rock layer underneath on its turn seems perfect for drilling the tunnels. To ensure the soil is indeed suitable for the Einstein Telescope, geologists will be doing measurements over the next two years.

The proposed location for the telescope is close to the three-country point with Belgium and Germany. Freise: "It's a joint project between these three countries and we would like to try to really make it a proper European project. The infrastructure might even cross borders." Still, the three-country point isn't the only viable location for the telescope. "My Italian colleagues are proposing for the Einstein Telescope to be built in Sardinia", Freise says. "They received money to develop that idea and they are doing comparable geological investigations."

Millions of euros

The Dutch government seems determined to bring the Einstein Telescope to its region. Last year, it invested 42 million euros in the project through the National Growth Fund. "We made the case that if the Einstein Telescope were to come to the Netherlands, we would bring a lot of jobs, high-tech needs and media attention to the region. It would also attract plenty of talent to the Netherlands", says Freise. The 42 million euros are used for preparatory work, such as innovation of the required technology, location research, and setting up the organization behind the project.

The Dutch government also put aside a staggering 870 million euros to actually build the telescope if it comes to the Netherlands. "That would pay for the Dutch part, because we estimate the total cost to be around 2 billion euros." Freise, who lives in Amsterdam, wouldn't mind the telescope coming to the Netherlands. "I could be directly involved without moving, which

is nice. I also think the Netherlands has a big advantage due to the easy connection to other European countries. What I really like about CERN, the European infrastructure for particle physics, is that it is more than science. It is a place for Europeans to work together, sharing European values. I think that we could create something similar with the Einstein Telescope here in the middle of Europe."

No elbowing

Despite the positive odds of the Einstein Telescope coming to the Netherlands, other countries – like Italy – are also working hard to get the telescope to their country. Since last year, Freise has been one of three project directors who have been trying to manage all these different efforts.

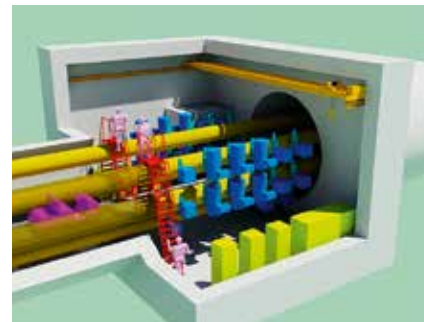
"You don't want to have competition between teams for everything. You just want them to do their best work so that the best side wins. We try to coordinate what is already done by the teams locally and fill the gaps for what needs to be done together. For example, if you design a cooling system or establish rules for distributing electricity and water, they're probably the same for different countries. It's not something that local teams will be interested in doing, but you need these things to get the telescope approved."

In addition, Freise and his team make sure that it is possible to compare the work of the different teams. "It's really important that all the documents are harmonized, so that governments can understand them and make an informed decision on them."

Life purpose

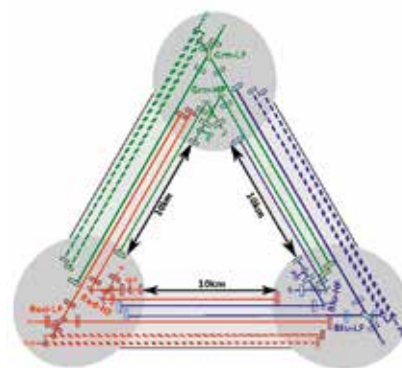
Being the director of such an enormous project is something new for Freise. "Most of us that live our normal lives are not really involved in these large projects. It's comparable to motorway construction or building new headquarters for a company. This project is quite a departure from my science experience, but it's interesting to step into that zone and see something that I'm usually not a part of from the inside. That's one of the reasons why I agreed on becoming the director."

The current planning is that in 2025 or 2026, it will be decided where the Einstein Telescope will be built. If it doesn't come to the Netherlands, would Freise be disappointed? "I've been working on ET since its beginning. I was part of this first small group of people that had the idea back in 2005. So for me, it was never about the Netherlands at the time, it's about what science needs. I asked myself the question: what is the one thing that I want to achieve in my career? Well, I want the Einstein Telescope to happen."

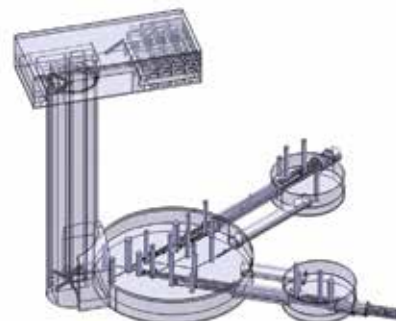

3D view of a vacuum pumping station

"I think the Netherlands has a big advantage with its easy connection to other European countries"

Draft scheme of the full Einstein Telescope

Draft scheme of the shaft access to the tunnels

‘They actually want to teach you things here’

Ilgin Demirkir (19)
Political Science: Global Politics

Born in Istanbul, Ilgin considered many places to go for her studies, and happily ended up in Amsterdam. “This seems like an international city. Sure, it’s very touristic, but you can also really fit in as an international.”

Ilgin has always been interested in politics and talking with her dad about politics, so she decided to study Political Science. “Since the courses are doable, I was thinking about doing an Economics minor in my first year as well.” For now, she is looking forward to studying and is excited about the exams. And the fun part of student life seems very promising as well: “The introduction week was kind of crazy. I don’t think that I have ever partied that much before.”

Anahí Flores Caballero (19)
Philosophy, Politics & Economics

“I’m becoming more aware of all the disparities in society. In my hometown, we suffer a lot of conflicts due to the political and economic situation”, Anahí from Mexico says. “I want to get a deeper understanding of it and help my community and the world.”

She appreciates the environment at VU: “It’s competitive, but in a healthy way. Everyone is motivating each other. People really want to learn and widen their knowledge. And the international quality of the campus provides so many perspectives.”

She sometimes finds it hard to juggle studying, her social life and being independent, away from her family. But: “You are growing as a person daily. And from now on, everything is in my hands: I can decide who I want to be.”

Making friends, getting accustomed to Dutch culture, partying and oh, yeah: studying. In this 'Freshmen' series, Ad Valvas follows four first-year international students. In a weekly blog on our website, each will share how they are faring and what they've encountered.

BY KATHARINA GRAF & JOHANNA RIEKEN (student reporters)

PHOTOS KATHARINA GRAF, JOHANNA RIEKEN & PETER BREEDVELD

Bailey Steinmeyer (19)
International Business Administration

Bailey calls himself a people person, he loves to solve management issues and grew up with both parents being business owners, making International Business Administration (IBA) seem like the perfect fit.

The half-German, half-American was born in Portland (USA) and decided to go abroad to study. "Germany is so bureaucratic and of all Dutch universities, VU Amsterdam seemed like the chilliest. It is not about competition and prestige here, they actually want to teach you things."

He experiences overcrowded Amsterdam "like being in Disneyland", but is "pleasantly surprised by the kindness of Dutch people". Student life is also treating him well: "We have no clubs where I'm from so I'm not used to going out at midnight and coming home at 5 AM, but it's really fun."

Zena van Heningen (20)
Media, Art, Design and Architecture

Twenty-year-old Zena traveled with thirteen other students from Curaçao to Amsterdam to pursue Media, Art, Design and Architecture. It's been her plan for a long time. "On Curaçao, twelve-year-olds already start signing up for waiting lists for living accommodations in Amsterdam", she says laughingly.

For now, Zena lives in a studio not far from university, provided by her travel organization. Living alone is new to her: "It is strange to not have family around, especially when you start a new chapter", the fluently-Dutch-speaking Zena says. Although Amsterdam feels more and more like a home to her, she misses her family and friends. "I am still trying to open up, meet new people and find good friends." **AV**

VUVERENIGING

Voor vrienden van de VU

De oprichters van de VUvereniging wilden in 1879 een andere universiteit in Nederland. Los van de overheid, voor eigen keuzes met een eigen kompas. Een universiteit die staat voor rechtvaardigheid, medemenselijkheid en verantwoordelijkheid voor elkaar en voor de wereld. Zo ontstond de bijzondere universiteit waar iedereen welkom is: de Vrije Universiteit.

De VUvereniging subsidieert jaarlijks met 1 miljoen euro bijzondere projecten en activiteiten op het snijvlak van onderzoek, onderwijs, zorg en maatschappij. Daarnaast organiseren we verrassende en inspirerende evenementen.

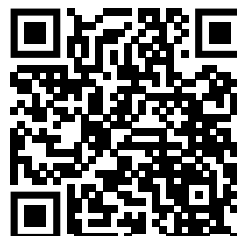
De VUvereniging is een maatschappelijk netwerk voor vrienden van de VU.

Lid van de VUvereniging ben je al voor €10 per jaar.

Je bent van harte welkom.

www.vuvereniging.nl

Lid worden kan hier

UNIVERSITY STUDENT COUNCIL

usr@vu.nl | facebook.com/vu.usr | instagram@vu.usr
HG StudentenDok, room OD-12

Brid Ezzat

The university student council is the representative participation council of and for students of VU Amsterdam. The council concerns itself mainly with the quality and accessibility of education at VU Amsterdam and with the student policy of this university. The council consults with the executive board periodically.

Keep on supporting the underdog

I dropped out of my first study. Admitting this perhaps doesn't instill confidence in my abilities, though I would say otherwise. Progressing in spite of adversity is a feat that I am proud to have achieved. So just how did I get from dropping out of my first study to becoming the Vice Chair of the University Student Council?

Education is a journey and a process - it's ultimately an essential part of life. I've always been inquisitive, each summer, I remember my eagerness to get back into the classroom. I remember the excitement of the first day of a new year, new classmates, new ideas to learn. I loved learning, I still do. Even though I craved knowledge, I wasn't the best student. This desire for knowledge prevailed in spite of a feeling of academic inadequacy, especially after dropping out of my first study (2016).

Despite feeling defeated after my failed first attempt, I began my journey at VU Amsterdam in 2017. From there, I was on the board of my sports club (2018-19), on the Faculty Student Council (2020-21), founded the Neurodiverse Student Association (2023), and importantly, obtained my bachelor's degree (2022).

Admittedly, these achievements did not come easy to me. I eventually reached a low point

Even though I craved knowledge, I wasn't the best student

in my academics and life, where I sought the help of my academic advisor. Together, we devised an academic and personal plan. I began seeing a psychologist, leading me to being diagnosed with ADHD in 2020 and Autism in 2021. I finally understood myself.

From there, my academic success began to feel like success. Though my successes are also the successes of our university due the immense support from my academic advisor Inger Groez and my thesis supervisor Diederik Oostdijk. Because of my experiences, part of my work as a USR council member is to make VU Amsterdam a space for students

who have the ability, though were often second-guessed, or overlooked. Our university accepts the underdog, I want to make sure that after their acceptance into university, attention is still paid to the student and their efforts. Academic advisors that have their students interests at heart, to professors that believe in their students, and extra services that make studying possible for all, are what can make VU Amsterdam stand out against the crowd. By working to ensure that not only the education that students receive is globally ranked, but also the support provided to students.

Brid Ezzat

Sarah Westheim

Vice Chair
usr.sarah.westheim@vu.nl

What's going on

A selection of the topics that the USR is currently considering or negotiating.

- **Student Services.** Ensuring we have great academic advisors. Career services must be relevant and accessible to students.
- **Campus Development.** Curating a campus for all, with a priority on students. Asking ourselves how to ensure that our campus can remain open to all, while protecting the safety of our students.
- **Bettering Communication.** Communication within VU Amsterdam is a constant hot topic, the USR aims to find solutions how to effectively communicate, and not spam or bombard students to the point of desensitizing them.

Het Servicepunt Participatie helpt de VU om een inclusieve universiteit te zijn

Maatschappelijke betrokkenheid staat centraal bij de VU. De universiteit ziet het als haar verantwoordelijkheid om iedereen gelijke kansen te bieden om maatschappelijk bij te dragen en een onderdeel te zijn van het arbeidsproces. Het Servicepunt Participatie geeft advies en ondersteuning bij het aannemen en begeleiden van collega's met een arbeidsbeperking. In deze Personeelspagina lees je meer over hoe het Servicepunt Participatie de VU helpt om een inclusieve universiteit te zijn.

Vanuit de overheid zijn er met werkgevers afspraken gemaakt om samen extra banen te creëren voor de meest kwetsbare groep op de arbeidsmarkt: medewerkers met een arbeidsbeperking. Daarvoor heeft de VU een convenant afgesloten met de Gemeente Amsterdam. Er worden steeds meer collega's met een arbeidsbeperking aangenomen. Dit aantal is zelfs verdubbeld in het afgelopen twee jaar. Hoe ziet de begeleiding vanuit de VU eruit om dit voor zowel de medewerker als de organisatie een succes te maken?

Begeleiding

Het Servicepunt Participatie is opgericht als expertisepunt van de dienst HRM, Arbo & Milieu

en biedt advies en ondersteuning aan alle faculteiten en diensten van de VU op het gebied van instroom en begeleiding van medewerkers met een arbeidsbeperking die onder de banenafspraken vallen. Dit doet zij door:

- te onderzoeken welke mogelijkheden er zijn binnen een afdeling,
- het uitvoeren van werkplekanalyses,
- het verzorgen van de werving en selectie van geschikte kandidaten,
- subsidie-aanvragen te regelen,
- het geven van begeleiding en training voor buddy's op de werkvloer,
- het regelen van voorzieningen als aanpassingen werkplek en jobcoaching.

Wanneer een nieuwe collega start, traint het Servicepunt Participatie de collega's die buddy zijn en zorgt ervoor dat er een jobcoach betrokken wordt. Een buddy is een directe collega die het eerste aanspreekpunt is voor de nieuwe collega, die werkinhoudelijk inwerkt en waar de collega vragen aan kan stellen.

Om de juiste dingen te doen is er een adviesgroep opgericht met collega's die als ervaringsdeskundigen weten wat er nodig is en waar de VU in moet verbeteren om als werkgever goed ingericht te zijn. Verder worden er kennisbijeenkomsten georganiseerd over arbeidsbeperkingen en coachen en ook netwerklunches voor medewerkers met een arbeidsbeperking.

Diverse functies

Het Servicepunt Participatie gelooft in het inzetten op kwaliteiten. Daarom wordt er samen met de afdeling ervoor gezorgd dat er een match is tussen de medewerker en de functie, waarbij er rekening wordt gehouden met persoonlijke omstandigheden. Op deze manier wordt de medewerker ingezet op talent. Collega's met een arbeidsbeperking vervullen zeer diverse functies, met name op gebied van onderwijs en ondersteuning van de bedrijfsvoering. Denk bijvoorbeeld aan functies als docent, onderzoeksmedewerker, administratief medewerker of communicatieadviseur.

De juiste match

Mensen met een arbeidsbeperking kunnen soms extra begeleiding nodig hebben of een aangepaste werkplek. Bijvoorbeeld omdat zij een geestelijke of een lichamelijke beperking hebben. Daarom vinden zij lastiger een baan. Leidinggevend zijn soms bang dat het te veel vraagt van hun afdeling om een functie te creëren voor iemand met een arbeidsbeperking. Veel vraagtekens die leidinggevend hebben, berusten vaak op misverstanden. Renée van Scheppingen zet zich al sinds de oprichting van het servicepunt in voor het doel van de VU om meer mensen aan te nemen.

Renée: "Het is niet alleen een mooie kans voor de medewerkers met een arbeidsbeperking, maar ook een toegevoegde waarde voor de VU als organisatie. Er zijn allerlei functies op verschillende niveaus die ingevuld kunnen worden door iemand met een arbeidsbeperking. Je steekt natuurlijk tijd in het inwerken en de begeleiding, maar als je matcht op de kern van de functie, dan krijg je er ook heel veel voor terug. Daarnaast bieden we vanuit het Servicepunt Participatie op alle gebieden ondersteuning om te zorgen voor een zachte landing."

Succes

Met het oprichten van het Servicepunt Participatie heeft de VU geïnvesteerd in tijd en expertise om zich op het invullen van de banenafspraken te richten. Bij de start waren er al 45 banen ingevuld, nu ruim 2 jaar later zijn er meer dan 100 banen op de VU ingevuld. Renée: "Er zijn een aantal factoren voor het succes te noemen. Om te beginnen de samenwerking met onze partners, zoals Stichting Studeren en Werken op Maat en het Werkgeversservicepunt, om kandidaten te vinden die goed bij de VU passen. Daarnaast zorgt het opzetten van een

buddy-training ervoor dat de begeleiding voor collega's en leidinggevenden goed vormgegeven wordt. En natuurlijk speelt ook de instelling van de VU-gemeenschap een grote rol. Het College van Bestuur staat volledig achter onze opdracht en over het algemeen wil iedereen op de VU meewerken aan het realiseren van banen voor collega's met een arbeidsbeperking. Het past bij onze kernwaarden."

Naast het Servicepunt Participatie heeft de VU ook het Infopunt Studeren met een Functiebeperking. Het infopunt zorgt voor het zo goed en duidelijk mogelijk beschikbaar maken van informatie voor studenten die studeren met functiebeperkingen als dyslexie, fysieke beperkingen, ASS en ADHD, psychische klachten of chronische ziekten. Het infopunt Studeren met een Functiebeperking verwijst studenten door naar de juiste plek of persoon en zorgt voor inspraak van studenten op de VU (klankbordgroep) en staat klaar als er vragen zijn. Renée: "Ik zie overeenkomsten tussen studeren met functiebeperking en werken met arbeidsbeperking. Het gaat vaak om de omstandigheden waarin iemand studeert of werkt en in welke mate daar iets aan te doen is dat het wel of niet succesvol maakt. Ook zie je dat studenten met functiebeperking meer obstakels ervaren tijdens hun studie, waardoor er bijvoorbeeld minder goed aan een cv gebouwd kan worden of het diploma niet altijd behaald kan worden. Dat heeft impact op de positie op de arbeidsmarkt na de studie. Hier is echt nog aandacht voor nodig. Ik hoop uiteindelijk deze twee onderwerpen samen te brengen."

Promoveren met een arbeidsbeperking

Mensen met een arbeidsbeperking hebben zelden een baan met een wetenschappelijke positie. Om de inclusiviteit van de VU op dit vlak te vergroten is het belangrijk dat meer mensen met een arbeidsbeperking de kans krijgen om te promoveren. Een promotietraject is immers een belangrijke stap naar een wetenschappelijke carrière. Daarom heeft de VU sinds dit jaar ook subsidie en extra begeleiding beschikbaar om 10 promovendi met een arbeidsbeperking (die in het doelgroepregister van het UWV staan) aan te nemen.

De extra begeleiding komt vanuit het Servicepunt Participatie en van de speciaal hiervoor aangestelde begeleider: Evelien Wolf. Evelien heeft zelf een arbeidsbeperking en zit in de laatste fase van haar promotietraject. Daarnaast heeft zij als stagedocent ruime ervaring met het begeleiden van studenten die hun klinische stage voor de master Klinische Neuropsychologie lopen, waarbij ook het

bespreken van persoonlijke valkuilen veelvuldig aan de orde komt. Vanuit zowel haar professionele als persoonlijke ervaring zal zij toekomstige promovendi met een arbeidsbeperking ondersteunen bij het succesvol doorlopen van het promotietraject.

Evelien: "Met dit programma geven we meer mensen een kans en kunnen we voor een inclusievere universiteit zorgen. De VU doet dit niet alleen omdat ze mensen met een arbeidsbeperking een warm hart toedraagt. Het is ook goed voor de wetenschap, want je komt tot andere oplossingen als je niet allemaal dezelfde mensen hebt."

Elke faculteit heeft toegezegd om ten minste één promovendus met een arbeidsbeperking aan te nemen. Een meer inclusieve universiteit als de VU zal ook zorgen voor een meer inclusieve wetenschappelijke wereld.

Aanmelden als promovendus met een arbeidsbeperking

Heb je interesse om als promovendus bij de VU aan het werk te gaan? Als je een masterdiploma hebt en je staat geregistreerd in het doelgroepregister, dan kun je contact opnemen met Evelien Wolf (e.t.wolf@vu.nl). Houd daarnaast ook de vacatures van de VU binnen jouw vakgebied in de gaten.

Contact

Bij het Servicepunt Participatie kun je terecht met alle vragen over de participatiewet, werking & selectie van kandidaten, subsidies en jobcoaching. Neem contact op via participatie.hrm@vu.nl of kijk op vu.nl/participatie.

Redactie Personeelspagina > HRMAM
Tekst > Tuba Saritas
Vormgeving > Haagsblauw concept en vormgeving
Reageren > PP@VU.NL

Wat doe jij?

Wat doe jij is een campagne waarmee aandacht wordt gevraagd voor participatiebanen en de doelstelling van de VU. Centraal hierin staat het verhaal van communicatieadviseur Ruben en zijn collega Britt. Ruben geeft aan hoe waardevol het is om een collega met een arbeidsbeperking te helpen en zijn collega Britt legt uit wat het voor haar betekent om een buddy als Ruben op werk te hebben. Het doel van de campagne is om mensen bewust te maken van onze gezamenlijke verantwoordelijkheid hierin. Is er in jouw team plek voor een nieuwe collega? Neem contact op met het Servicepunt Participatie om te zien wat zij voor jou kunnen betekenen hierin. Samen kunnen we onze universiteit inclusiever maken.

Napoleon

Rialto VU

Nieuwe
Universiteits-
gebouw
De Boelelaan 1111

Napoleon is vanaf
donderdag 23
november te zien.

Check de agenda
en speeltijden op
rialtofilm.nl

Op school speelde hij al graag soldaatje, jaren later begon hij zijn militaire carrière als tweede luitenant, waarna hij steeds verder opklom om uiteindelijk keizer van Frankrijk (1804-1814) te worden, een man die grote delen van Europa overheerste: Napoleon Bonaparte.

Hij koppelde tactisch genie aan meedogenloosheid, een tiran die tegelijk het juridische stelsel moderniseerde, waarvan we tot op de dag van vandaag de vruchten plukken.

De opkomst en ondergang van de Franse keizer wordt door regisseur Ridley Scott met veel spektakel verbeeld. En de kijker volgt ook Napoleons moeizame en hartstochtelijke relatie met zijn grote liefde Josephine.

Daniël Beltman, marketing

RIALTO
VU

Mister Marathon

Sportcentrum VU-medewerker **Sunny Schippers** rende zondag 15 oktober zijn 100ste marathon. Deze ereronde rende hij voor de tiende keer in Amsterdam.

In de afgelopen vijftien jaar rende Sunny honderd marathons in 52 verschillende landen. Begin dit jaar verscheen zijn boek *Marathon Memoires*. Op Instagram is hij bekend als Mister Marathon.

De tijd die hij op 15 oktober liep, 3 uur en 11 minuten, was geen pr, maar dat was dan ook niet het doel. Gedurende de marathon nam hij alle tijd om vrienden en familie, die door de hele stad langs de lijn stonden, te groeten.

Alle collega's feliciteren Sunny met deze geweldige prestatie.

Ben je geïnspireerd geraakt en wil je ook gaan hardlopen? Sunny himself geeft hardlooptrainingen. Bekijk de actuele trainingstijden op: sportcentrumvu.nl/sporten/duursporten/hardlopen/

Maria Engels, communicatie & marketing

Sport- centrum VU

VU campus
(OZW-gebouw)
Boelelaan 1109
020-5983656

maandag - vrijdag:
12 - 20 uur
zaterdag - zondag:
gesloten

Uilenstede
Uilenstede 100
020-5985090

maandag - vrijdag:
08 - 23 uur
zaterdag - zondag:
10 - 18 uur
sportcentrumvu.nl

Sportcentrum | **VU**

Stukje kip in vegan curry

SFEER Dit in september geopende café in het Nieuwe Universiteitsgebouw heeft een moderne inrichting met hoog plafond, veel planten en een fraaie centrale bar. Er zijn ook twee mooie ruimtes voor vergaderingen en workshops. Het is gezellig druk voor een maandagavond.

ETEN Mijn gezelschap en ik krijgen snel onze drankjes. De homemade special met *purple berries red bull*, fruit en rozenlimonade is een lekkere dorstlesser. We bestellen beiden een special: de veganistische Indian curry en de vegetarische variant van de Living-burger. De curry is voor mij iets te pittig, maar wel heerlijk vullend. Helaas vind ik er een stukje kip in, geïdentificeerd door mijn tafelpartner die geen vegetariër is. De bediening biedt excuses aan, maar de keuken laat via de serveerster weten dat dit "onmogelijk" is. Dat vind ik een onprofessionele houding. De vegetarische burger van lupinebonen en de frietjes van mijn tafelpartner hebben weinig smaak. We sluiten af met een lekker zoete, perfect krakende crème brûlée met kaneelijs.

BEDIENING Een warme ontvangst, verder vriendelijk en snel.

AANRADER Ja, de locatie is uitstekend voor VU-studenten. De uitstraling, sfeer, bediening en drankjes zijn goed, maar het eten raad ik niet aan.

PRIJS Voor 50 euro heb je met twee personen een drankje, hoofdgerecht en een gedeeld toetje.

Myrthe Vreeman, eerstejaars master
Environment and Resource Management

Grand Café Living

De Boelelaan 1111-G
Amsterdam
grandcafeliving.nl

Wil je ook GRATIS
ETEN, in ruil voor
een restaurant-
recensie?
Mail
naar redactie.advalvas@vu.nl.

Joris van Bamelom

Magisch labrynt van Yuto

VU Griffioen

Nieuwe
Universiteits-
gebouw
De Boelelaan 1111

Cézarne Tegelberg

Yuto en de boom

Zaterdag 25
november om 11 uur

Zondag 26
november om 11 uur
en 14.30 uur

Toegang: 8 euro
voor studenten,
3 euro voor
VU-medewerkers.

[griffioen.vu.nl/
voorstellingen](http://griffioen.vu.nl/voorstellingen)

Bereid je voor op een unieke theaterbeleving voor jong en oud. Eind november verandert ons theater in een interactief labrynt. Durf jij jezelf te verliezen in de betoverende wereld van Yuto?

Met een koptelefoon op (beschikbaar in het Nederlands, Engels en op groepsverzoek ook andere talen) wandel je door het hartverwarmende verhaal van een kleine jongen en zijn vriendschap met de boom waarmee hij opgroeit. Het is een magisch avontuur gebaseerd op het prentenboek *Ik geef je mijn hart*, geschreven door Pimm van Hest met illustraties van Sassafras de Bruyn.

Yuto en de boom is de voorstelling die je dit seizoen simpelweg niet mag missen. Het is een ontdekkingstocht door een mysterieuze wereld vol poppen en schaduwen, begeleid door sprookjesachtige muziek. Een verhaal over luisteren met je hart, over groeien en oud worden.

Yoni van Hees, marketingcoördinator

VU | **GRIFFIOEN**

Stem wijzer

Een tante spreekt me aan op een verjaardag. “Zeg het maar, op welke partij moet ik stemmen?” Haar ogen zijn verwachtingsvol op mij gericht terwijl haar rechterhand blindelings een toastje pakt van de borrelplank naast haar. Ze steekt het in één keer helemaal in haar mond.

“De partij waar jij het mee eens bent”, zeg ik. Aan haar gezichtsuitdrukking te zien, is mijn antwoord - of het toastje, dat kan ook - niet bevredigend. Waarschijnlijk had ze gehoopt op een bindend advies. Sommige mensen denken dat studenten politicologie aangeleerd krijgen wat de beste partij is om op te stemmen. Dat is een misvatting, net als de veronderstelling dat er maar één beste partij zou zijn om op te stemmen overigens.

Ik vraag mijn tante wat ze de vorige verkiezingen heeft gestemd. “VVD, want die stond bovenaan in mijn stemwijzer.”

En daarin staat ze niet alleen. Miljoenen Nederlanders laten zich bij verkiezingen inspireren door een vragenlijst over hun standpunten. Voor de hopeloos zwevende kiezer kan zo'n stemhulp heel handig zijn om een landingsplaats te vinden in het politieke spectrum. Maar de meeste mensen weten al waar ze ongeveer staan. Die twijfelen niet over de hele linie, maar tussen enkele partijen in het bijzonder.

Veel studenten zitten bijvoorbeeld in dubio tussen D66 en Volt. Het ligt dan voor de hand om de stemwijzer even in te vullen. Je overeenstemming met de verschillende partijen wordt in keiharde percentages uitgedrukt en zo is meteen duidelijk op welke partij je het beste kunt stemmen. Als D66 83 procent scoort en Volt 85, dan voelt die laatste als de logische keuze. Toch? In werkelijkheid zijn die paar

procentjes verschil op dertig stellingen verwaarloosbaar. Als de makers van de stemhulp toevallig net een andere stelling hadden gekozen, of zelfs maar een van de stellingen net iets anders hadden geformuleerd, was die andere partij misschien bovenaan geëindigd.

Ook het Kieskompas, dat partijvoorkeur niet presenteert middels percentages maar met een positie in het politiek kwadrant, kan gemakkelijk een vertekend beeld geven. Wie bij elke stelling het standpunt invult dat tegengesteld is aan dat van Omtzigs

kersverse middenpartij NSC, eindigt namelijk alsnog in het midden, het dichtst bij NSC. Ook al ben je het welgeteld nul keer met ze eens. Klakkeloos het advies uit een stemhulp overnemen doet dus niet noodzakelijkerwijs recht aan je standpunten. Daarom zou het raadzaam zijn om bijvoorbeeld ook debatten te kijken waarin de lijsttrekkers benadrukken welke thema's ze extra belangrijk vinden, vertel ik mijn tante. Ze knikt instemmend en stort zich dan met volle aandacht op de borrelplank.

Wout van Zaale
derdejaars bachelor
politicologie

Dido Drachman
illustrator
en striptekenaar